

ZĪMES BALSS

...raksti. Un es gribētu, lai mēs atkal uz brītiņu pieceltos kājās, kamēr mēs lasīsim no Otrās Mozus grāmatas. Un šīs Otrās Mozus grāmatas 4. nodaļā, es gribētu izlasīt no 1. līdz 8. pantam.

Bet Mozus atbildēja, sacīdams: Bet...viņi man neticēs un neklausīs manu balsi, jo viņi sacīs: Tas Kungs tev nav parādījies.

Un Tas Kungs viņam sacīja: Kas tev rokā? Un viņš teica: zizlis.

Un Viņš tam sacīja: Nomet to zemē. Un viņš to nometa zemē, un tas kļuva par čūsku, un Mozus bēga no tās.

Un Tas Kungs sacīja Mozum: Izstiep savu roku un satver to aiz astes. Un viņš izstiepa savu roku un satvēra to, un tā atkal kļuva par zizli viņa delnā.

Tā tie tev ticēs, ka tev parādījies Tas Kungs, viņu tēvu Dievs, Ābrahāma Dievs, Īzāka Dievs...Jēkaba Dievs.

Un Tas Kungs viņam vēl sacīja: Bāz roku savā azotē. Un viņš iebāza roku savā azotē un to izvilka, un redzi, viņa roka bija pārklāta ar spitālību kā ar sniegu.

Un Viņš sacīja: Bāz roku atpakaļ savā azotē. Un viņš iebāza roku atpakaļ savā azotē un to izvilka atkal ārā, un redzi, tā bija kā viņa pārējā miesa.

Un notiks, ja viņi tev neticēs un neklausīs arī pirmās zīmes balsij, tad otrās zīmes balsij viņi noticēs.

2 Lūgšim. Kungs Jēzu, nemainīgais, uzticamais Dievs, kas paliek tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un Tu nekad nemainies, un mēs esam ļoti pateicīgi par to. Svētī tagad Savu Vārdu un Tava Vārda lasīšanu mūsu sirdīm. Un lai mums ir ticība ticēt Tev. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

3 Un tā, jūs esat vieni no jaukākajiem klausītājiem, kādiem es esmu runājis. Un es nesaku to tikai tāpēc, lai to pateiktu. Tā ir taisnība. Un tagad es gribu tā nedaudz izmantot savu laiku, šovakar, un aprakstīt šo ainu... Lūk, kāds ir mans mērķis: es atrodos šeit, lai jums palīdzētu. Un, ja es nevaru jums palīdzēt vai kaut ko jums izdarīt, nu, nedaudz atvieglot dzīves nastu kristiešiem un atvest grēcinieku pie Kristus, tad es vispār neesmu derīgs Dieva Valstībai. Bet es pavisam noteikti gribu būt svētība Dievam, jo Viņš ir mūsu spēks, dzīvība un palīdzība.

4 Tagad, kad es to mācīšu, es gribu darīt to tā, lai jūs saprastu... Saprotiet, reizēm notiek dažas lietas, kas ir tik noslēpumainas, ka cilvēki neizprot to pilnīgi pareizi. Un es domāju, ja mēs padarīsim to saprotamu, skaidru, daudzi cilvēki kā mēs...

5 Ja netiek izskaidrota Dievišķā dziedināšana... Lūk, reizēm par to droši vien dažas minūtes runā brālis Rojs, taču tas... Cilvēki, kas nezina, kā tieši noturēt Dievišķo dziedināšanu, un jo īpaši tad, kad atnāk ienaidnieks, nu, jūs varat zaudēt cīņā, ļoti vienkārši.

6 Reizēm, kad cilvēkiem kļūst slikti pēc tam, kad par viņiem ir aizlūgts, viņi domā, ka šī kau... "Ak, es esmu to zaudējis." Bet tā ir zīme, ka tu esi to ieguvis. Saprotat? Saproti, tā ir tava zīme. Ja tu nezini, kā tieši...ja tu nepazīsti savu ienaidnieku... Kā gan tu varēsi to izdarīt tik vien kā trīsdesmit minūtēs ik vakaru piecu nelielu kalpošanu laikā un vēl doties kaut kur tālāk?

7 Vienā no šīm dienām, es ticu, ka Kungs... Tajā laikā, kad varenā atmoda ir it kā nedaudz

apklususi visā valstī, es esmu prasījis Tam Kungam, ja tāda būs Viņa griba, tad es sadabūšu telti, uzstādīšu to, un mums nekas nebūs jāirē. Un mums būs rīta dievkalpojums apmācībai, ar draudzes ganiem un tā tālāk, varbūt no desmitiem līdz divpadsmitiem; pēcpusdienā būs instrukcijas par dziedināšanu; un pēc tam, tajā pat vakarā, aizlūgšana par slimajiem. Dienu pēc dienas vairāku nedēļu garumā. Bet trešdienas vakarus vai svētdienas izlaist, lai netraucētu, vai kaut ko tamlīdzīgu. Tikai svētdien pēcpusdienā, lai mēs netraucētu citiem dievkalpojumiem, un tādā veidā, lai atnāktu visi, kas vēlas. Lūdziet par slimajiem. Un, ja ļaunais gars atgriežas vai kaut ko saka, tad mēs varam atnākt un to pārbaudīt, un saprast, kas īsti notiek, saprotiet.

8 Es domāju, ka tā varētu būt īsta svētība šai apkaimei, draudzes ganiem un visiem, kas par to uzzinās. Viņi tam tic. Viņi tam pavisam noteikti tic, jo citādāk viņi nesludinātu Bībeli. Ikviens, kas tic Bībelei, kurš īsteni tic Bībelei, apstiprina katru no šiem Dieva apsolījumiem ar “āmen”. Tā tas ir.

9 Ja tu nespēj ticēt visam tam...Saki: “Nu, es ticu *šitam*, taču par *šito* es nezinu.” Tev ir tas pats skaidrotājs, kas bija Ievai. Viņa pamēģināja... Viņš pamēģināja izskaidrot To Ievai: “O-o, *tas* ir pareizi un *tas* ir pareizi, un, ak, *tas* patiešām ir tā, bet, protams, Dievs...” Dievs tā pateica.

10 Un katrs vārds... Nedrīkst izlaist, nepareizi izskaidrot nevienu Tā Vārdu vai frāzi. Ja tu nepieņem To ar visu sirdi, katru Tā daļiņu, tad tikpat labi tu varēji nemaz nesākt. Saprotat?

11 Atcerieties, tā bija viena neliela frāze no Tā, vienkārši sagrozīta, un tas izraisīja katru slimību, katras sirdssāpes, katru nāvi, visu. To visu izraisīja tas. Ja nepareiza ticība tikai vienai mazai frāzei izraisīja to visu, vai jūs domājat, ka, apzināti pārkāpjot pāri vienai mazai frāzei, jūs spēsiet atgriezties? Bet cilvēki nepieņem pat pusi no Tā, reizēm, un vēl sauc sevi par kristiešiem. Saprotat? Saprotat?

12 Tas viss ir pareizi, viss no tā, tas vienkārši ir jāsavieno. Un ir tikai Viens, kas var to izdarīt: tas ir Svētais Gars, kas izskaidro to, Pats piepildīdams to, ko Viņš pateica, ka Viņš darīs. Tāds ir vienīgais man zināmais veids. Tagad mūsu...

13 Šovakar es dažas minūtes runāšu jums, tas ir, mācīšu par tēmu “*Zīmes Balsis*”.

14 Jūs zināt, ka Mozus tur pateica: “Viņi neklausīs manai balsij. Viņi sacīs: ‘Tas Kungs nav tev parādījies.’” Tad Dievs viņam teica, sacīja: “Nu, kas tev ir rokā?”

15 Tas sacīja: “Nu, tas spieķis, zizlis; vienkārši veca nūja, tāds kā gana spieķis.”

16 Sacīja: “Nomet to zemē.” Viņš tā izdarīja, un tas pārvērtās par čūsku. Atkal to pacēla, tas kļuva par čūsku...tas ir, atkal kļuva par nūju.

17 Tad Viņš sacīja: “Ieliec savu roku azotē.” Un viņš to izvilka, un tā bija ar spitālību. Un pēc tam viņš atkal to ielika azotē, izvilka to ārā, tā bija dziedināta. Viņš sacīja: “Lūk, ja viņi neticēs pirmās zīmes balsij, tad viņi neticēs otrās zīmes balsij.”

18 Un tā, vai jūs ievērojāt, kā Dievs to dara, nemainīgais Dievs? Vai kāds no jums var atgriezties atmiņās uz Arkanzasu pirms kādiem piecpadsmit gadiem, kad pirmās zīmes balsis apsollīja otrās zīmes balsi? Saprotat? Es sacīju: “Kad tas notiks, neviens nespēs (ja vien tas nebūs kāds pilnīgi neticīgs)...jo tas atpazīs un zinās, kas viņš tāds ir, un spēs viņam par to izstāstīt.” Un tā, viņš... Kurš no jums atceras to pra...ka par to tika pravietots pirms daudziem gadiem (tas atnāca uz sanāksmi) un bija pateikts, ka tas notiks? Tā Kunga eņģelis pateica: “Notiks tā, ka tu zināsi viņu sirds noslēpumus.” Kurš no jums to zina? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Tas tika pravietots pirms daudziem gadiem, saprotiet, kad darbojās pirmā zīme.

19 Un tā, mūsu aina notiek tālu tuksnesī, tas ir aizbēdzis pravietis. Mozus zināja, ka viņš ir

piedzimis tādēļ, lai atbrīvotu Israēlu; viņš bija to iemācījis no savas mātes, ka viņš bija tas īstais bērns. Un Johebeda un viņas vīrs bija lūguši, lai Dievs atsūta atbrīvotāju, un tā nu viņš piedzima viņu ģimenē, "īstais bērns". Mēs zinām to stāstu. Un tā, kad viņš tika audzināts, viņš saņēma tieši tādu pašu apmācību darbam, kā mēs sagatavojam cilvēku šodien: pa tiešo skolā, vislabākajās skolās.

20 Ja cilvēks domātu, ka viņam dzīvē ir aicinājums, kas tad notiktu? Viņi aizsūtītu viņu pie Boba Džounsa vai vēl kaut kur, vai uz kādu slavenu skolu un iedotu viņam visaugstāko izglītību, kādu vien viņš varētu iegūt. Un tas ir tas vissliktākais, ko viņi varētu viņam izdarīt. Tas ir vissliktākais, ko var izdarīt. Kad cilvēks saka: "Es esmu Ph.D., LL.D. doktors," tas vienkārši attālina viņu no Dieva, tā es uzskatu, saprotiet. Zināt Dievu nav visas tās lietas. Dievs ir vienkāršs, pazemīgs, Dievs... Jūs zināt, ka staigājat... Viņi mēģina sašķelt atomu un mēģina izstāstīt, kādā veidā var to izdarīt. Bet pēc tam viņi paiet garām zāles lapiņai, par kuru viņi nezina neko. Tā tas ir.

Jūs vienkārši attālināt sevi no Dieva ar to visu. Nav tā, ka es atbalstu tumsonību, lūk, tā domāt nevajag.

21 Taču es mēģinu jums pastāstīt, ka Dievs netiek iepazīts caur izglītību; Dievs tiek iepazīts caur ticību. Dievu jūs iepazīstat ar ticību un tikai ar to. Un tikai ticība... Jums tikai ir jābūt kaut kam, uz kā ticību balstīt, jo tai ir pamats: tas ir Viņa Vārds. Un Mozus gāja uz skolu, un viņi apmācīja viņu un atkal apmācīja, jo, bez šaubām, viņi domāja, ka viņš būs varens militārists. Un vēsture stāsta mums, ka viņš patiešām bija varens militārists, viņš bija spējīgs pārņemt Ēģiptes armijas un kļūt par faraonu un atbrīvot cilvēkus, un aizsūtīt viņus atpakaļ uz viņu dzimteni vai arī ļaut tiem pārņemt Ēģipti. Lūk, viņi uzskatīja, ka tam tā patiešām ir jānotiek. Un tāpēc viņi apmācīja viņu, un viņš varēja jau mācīt gudrību zinātniekiem. Viņš bija ļoti gudrs un izglītots. Taču tāds nebija Dieva veids to īstenot. Un, kad viņš aptvēra, ka tas ir cietis neveiksmi, viņš sarūgtinājās.

22 Un tieši to draudzes dara šodien. Kad viņi aptver, ka viņu izglītošanas programma... Tu nevari izglītot Dievu...cilvēku līdz Dievam. Tu nevari atnākt pie Dieva caur konfesiju. Dievam ir ceļš, kā cilvēkam ir jāatnāk, un tas ir vienīgais ceļš, kā Dievs viņu atzīs: tas ir būt zem Asinīm.

Un tu nevari izdarīt to, pasakot: "Mēs visi būsim metodisti. Mēs visi būsim baptisti. Mēs visi būsim no asamblejām. Mēs visi būsim Dieva baznīca. Mēs visi būsim no vieniniekiem. Mēs būsim *tie*." Dievu tas neapmierinās, jo Viņa programma ir, ka mums ir jāpiedzimst no augšas un jāatnāk zem Asinīm.

Un tāpēc mūsu shēmas ir tikai cilvēcīgas. Un tās jau no paša sākuma ir nolemtas neveiksmei, līdz mēs neatgriezīsimies pie Dieva metodes, kā to darīt. Tas ir vienīgais veids, kuru Dievs atzīs: zem Asinīm. Lūk, kur Viņš aizies garām.

23 Daudzi no jums bija tur tovakar (tas ir, svētdien pēcpusdienā, man šķiet), tur, kur es sludināju par "Zīmi", turiet to zīmi sev priekšā. Kurš no jums tur bija? Paskatīsimies uz jūsu rokām. Nu, es tā arī domāju, ka tur bija grupa no šejienes. Un zīme – tā ir vienīgā lieta, ko Dievs atzīs. Un tai zīmei ir tur jābūt, vai arī derība tiek pat anulēta. Tikai zīme, bet zīme ir Svētais Gars.

24 Un tā, mēs ieraugām, ka Mozus, kad viņš to bija izdarījis, viņš sarūgtinājās. Tāpēc viņš vienkārši aizbēga, atstāja Ēģipti un aizgāja tuksnesī. Un tur mēs ieraugām, ka viņš apprecējās ar etiopiešu meiteni, piedzima dēls vārdā Geršams. Un reiz, kad viņš gāja pa kādu pazīstamu taciņu tur dziļi tuksnesī, ganīdams tur avis, lūk, viņa uzmanību piesaistīja kāda neparasta aina.

25 Dievs ir ļoti neparasts. Viņš dara tās lietas tik neparastā veidā, tik pretēji zinātnei, tik pretēji izglītībai, reizēm tik pretēji cilvēku teoloģijai, vienkārši pretēji tam visam. Dievs dara to, lai vienkārši parādītu, ka Viņš ir Dievs. Un lai to izdarītu, Viņam ir jāpaņem kāds, kurš neko no tā visa nezina, lai Viņš varētu caur to cilvēku darboties.

26 Kad atnāca Jēzus, kāpēc Viņš nepaņēma Kajafu, tos priesterus, kas bija apmācīti un sagatavoti darbam? Viņš devās tur ārpusē un atrada vīrus, kas pat savu vārdu nemācēja uzrakstīt. Nezinoši un neapmācīti, tā viņi ir nosaukti Bībelē. Tāpēc ka Dievs paņem neko, lai no tā uztaisītu kaut ko, saprotiet.

27 Un, kad tu nonāc līdz tam, ka tu jūti, ka tu neesi nekas, tieši tad tu esi gatavs atnākt pie Dieva. Kad tu nonāc līdz tam, ka neko nezini, bet tu gribi kaut ko uzzināt, tad Viņš tev Sevi atklās.

28 Un tā, ievērojiet. Kad tā neparastā lieta... Tas vēl nekad pasaulē nebija noticis, cik nu mums zināms. Bija pienācis iziešanas laiks. Iziešana bija pavisam tuvu. Un kad... "Iziešana" nozīmē būt paņemtam prom, izvestam.

29 Un tā, mēs redzam, ka... Parasti tieši tajos iziešanas ceļa krustojumos, lūk, kad sāk notikt neparastais.

Es ticu, ka mēs atkal esam tur. Es ticu, ka mēs esam tur – pie līgavas iziešanas, lai izietu satikt Līgavaini. Es ticu, ka tā iziešana ir tuvu.

30 Pie... Šī iziešana (lai izietu no Ēģiptes atpakaļ uz dzimteni, par ko bija dots apsolījums, ka viņi tur nonāks) bija ļoti tuvu, un Dievam atkal vajadzēja apmācīt Savu cilvēku. Saprotiet, Mozus bija saņēmis izglītību četrdesmit gadu garumā, iegūdam zinātniskos grādus un visu pārējo. Un Dievam bija vajadzīgi vēl četrdesmit gadi, lai aizvāktu no viņa visu to, ko viņā bija ielikusi tā izglītība. Četrdesmit gadi tuksnesī, lūk, kas bija vajadzīgs, lai aizvāktu to, kas bija tur ielikts.

31 Kad visas tās varenās lietiņas bija no viņa aizvāktas, Dievs parādījās viņam degoša krūma veidolā. Lūk, es jums parādīšu, ka tas viss bija no viņa aizvākts. Lūk, ja tā nebūtu, tad Mozus, būdams zinātnieks, viņš būtu pienācis, lai paņemtu dažas no tām lapiņām un aizvestu tās uz laboratoriju, lai tās izpētītu, lai noskaidrotu, ar kādu ķīmikāliju tās bija apsmidzinātas, ka tas koks varēja degt, bet nesadegt, saprotiet, jo...

32 Lūk, ēģiptieši bija gudri, zinātniski cilvēki, daudz gudrāki zinātnē nekā mēs esam šodien. Tas apstiprinās: viņi varēja iebalzamēt ķermeni tā, ka vēl mūsdienās tas izskatās dabisks. Mēs to izdarīt nevaram. Uzbūvēja piramīdu; mēs to izdarīt nevaram, saprotiet. Tas, kas viņiem bija, bija daudz tālāk par mūsu šodienas zinātni.

33 Tādā veidā Mozus bija apmācīts visā gudrībā, kas padarīja viņu par zinātnieku. Tāpēc redziet, kad viņš atnāca tā krūma klātbūtnē, viņš saprata, ka tam krūmam bija tas, kā trūka viņam.

34 Ja vien mēs varētu tā izdarīt šodien! Ja vien mēs varētu saprast, ka Dieva fenomenam ir tas, kā mums trūkst mūsu konfesijās. Tas, kas trūkst mūsu izglītības programmās, tas Dievam ir Kristus klātbūtnes fenomenā. Lūk, kas mums ir vajadzīgs.

35 Un tā, mēs ieraugām, ka šī iziešana ir tuvu, Dievs satiek Mozu un pasaka viņam, kas īstenosies, un iedod viņam divas zīmes. Un katrai tai zīmei bija balss, zīmes balss.

36 Katrai zīmei no Dieva seko balss. Katru reizi, kad Dievs dod īstenu zīmi, tai seko balss. Kad jūs redzat, ka parādās kaut kāds fenomens, un vērojat, kā tas darbojas, bet tas neparko nepārtop, tad tas nav nācis no Dieva, saprotiet. Dievs nerāda zīmes, lai tikai parādītu, ka Viņš ir Dievs. Ir balss, kas seko tai zīmei.

37 Un tā, ar Dieva palīdzību mēs to šovakar sameklēsim Rakstos un ieraudzīsim, vai tā ir patiesība, saprotiet. Šeit šis degošais krūms bija zīme Mozum. Tā bija zīme, un tā tika dota...un viņš dzirdēja balsi no tā krūma.

38 Lūk, ievērojiet, Dievs nekad neizmaina Savu programmu. Viņam nekad nav jāņem atpakaļ Savi vārdi. Viņa pirmais spriedums ir nevainojams.

39 Es varu izdarīt spriedumu. Es pateikšu: “Nu, es—es kļūdījos, saprotiet.” Es esmu cilvēks. Tu vari izdarīt spriedumu, bet tad tev no tā ir jāatsakās.

40 Zinātne izdara spriedumu, bet pēc tam no tā atsakās. Vai jūs to zinājāt? Viņi var zinātniski pierādīt, ka tas ir pareizi; bet pēc kāda laiciņa viņi zinātniski pierāda, ka tas ir nepareizi. Un savējos viņi neatzīst. Viņi savējos neatzīst.

41 Lūk, aptuveni pirms sešsimt gadiem vai apmēram tik daudz, kāds franču zinātnieks, ripinādams bumbu pa globusu (kas attēloja zemi)... Vai arī tas bija pirms divsimt gadiem, man šķiet, vai trīssimt, kaut kas tāds... Tā vai citādi, viņš zinātniski pierādīja, ripinādams to bumbu noteiktā ātrumā: ja kāds sasniegtu tādu briesmīgu ātrumu, trīsdesmit jūdzes stundā, tad jebkas, kas uz zemes kustētos ar ātrumu trīsdesmit jūdzes stundā, pārvarētu gravitācijas spēku un atrautos no zemes. Vai jūs domājat, ka zinātne skatās atpakaļ un to atzīst? Nē, viņi dodas vien tālāk, tālāk un tālāk, saprotiet.

42 Bet kalpotāji vienmēr mēģina atsaukties uz to, ko ir pateicis kāds cits tur tālu aizmugurē, tā vietā, lai darītu, ko ir pateicis Dievs. Mēs rāpjamies augšā ticības kokā, saprotiet, un Dievs nekad neizmaina Savu programmu.

43 Jūs varat mierīgi paļauties uz to, ko Dievs saka pirmajā reizē. Viņam vienmēr ir jāturas pie tā. Viņš nevar, Viņš nevar to izmainīt un nekad nav to izmainījis, nevienā laikā. Tāpēc ka, ja Viņš to maina, tad Viņš ir ierobežots kā mēs. Tad Viņš ir kļūdījis, Viņam ir jāatvainojas un jāatgriežas atpakaļ. Taču Viņš ir visas gudrības avots, visa spēka avots – bezgalīgs, visuresošs, viszinošs, visuvarens. Saprotiet, Viņš ir vienkārši...Viņš ir Dievs. Ja Viņš nav tas viss, tad Viņš nav Dievs. Taču, lai Viņš būtu Dievs, Viņam ir jābūt tam.

44 Un tā, Dievs nekad nav izmantojis kaut kādu cilvēcisku programmu, lai Sevi pagodinātu, ja nu vienīgi tā...tikai, lai liktu to negodā. Dievs vienmēr izmanto atsevišķu indivīdu, tikai vienu, nevis organizāciju, nevis konfesiju. Viņš izmanto vienu atsevišķu cilvēku, jo mēs visi esam atšķirīgi viens no otra. Nekad uz zemes vienlaicīgi nav bijuši divi galvenie pravieši. Nekad. Saprotiet, Viņš tā nedara, jo Viņš runā tikai ar to vienu. Kad tas aiziet, Viņš uzceļ nākamo, lai runātu tajā laikā. Atcerieties, tāda vienmēr ir bijusi Viņa programma.

45 Un tā, šeit mēs redzam, ka degošais krūms bija zīme. Tā bija dota, lai piesaistītu Mozus uzmanību.

46 Lūk, tieši tāpēc Dievs dod zīmi – lai piesaistītu cilvēku uzmanību. Lūk, kam ir domāta zīme – lai piesaistītu uzmanību. Jūs...mēs šeit tagad izskatīsim Rakstus, kad mēs to tagad dažas minūtes pamācīsim un noskaidrosim, vai tas patiešām tā ir – ka Viņš dod tās zīmes, lai piesaistītu uzmanību. Un tad, kad Viņš ir piesaistījis cilvēku uzmanību, tad sāk runāt tās zīmes balss. Jēzus dziedināja slimos, lai piesaistītu uzmanību, saprotiet, tad, kad Viņš sāka sludināt. Saprotiet, tas vienmēr piesaista uzmanību.

47 Degošais krūms tika iedots Mozum, lai piesaistītu bēguļojošā pravieša uzmanību, un viņš nogriezās, lai paskatītos, kas tas bija. Tad zīme sāka runāt balsī. Pati zīme sāka runāt balsī.

48 Lūk, šīs balsis un zīmes ir tāpēc, lai brīdinātu cilvēkus par...ka Dieva Vārds teju teju tiks apstiprināts. Zīme vienmēr ir tāpēc, lai piesaistītu cilvēku uzmanību.

49 Lūk, daudzi no jums, kas lasa Bībeli, tagad domājat par dažādiem stāstiem Bībelē (mēs dažus no tiem izskatīsim), ka tad, kad tiek dota zīme, tā piesaista cilvēku uzmanību, jo Dievs

gatavojas runāt. Viņš grib, lai Viņam ir klausītāji, kādu, kas klausīsies to, ko Viņš pateiks, saprotiet. Lūk, tā Viņš rīkojas vienmēr. Viņa Vārds viņus brīdina par... Zīme ir brīdinājums, lai pievērstu cilvēku uzmanību tam, ka Vārds gatavojas runāt.

50 Un tā, ievērojiet, Viņš runās caur Savu apsolīto Vārdu, kaut ko tādu, ko Viņš pateica, ka Viņš izdarīs. Skatieties: “Es esmu sadzirdējis un Es atceros Savu solījumu. Es sadzirdēju viņu vaimanas Ēģiptē. Es atceros to, ko Es apsolīju Ābrahāmam.”

51 Vai redzat, ko Viņš darīs? Viņš ir piesaistījis uzmanību, lūk, Viņam ir Viņa Vārds. Viņš iedos to pravietim, Mozum, jo tas bija, ir un vienmēr būs tas veids, kā Viņš runā. Tādā veidā Viņš darīja to tur sākumā, tādā pat veidā Viņš dara to tagad. Viņš vienmēr dara to vienādi. Saprotat? Vārds nāk pie pravieša, un Mozus bija pravietis. Un tagad viņam ir jāpravieto, ka Viņš izvedīs Israēlu – nepateica, kā Viņš to izdarīs – taču Viņš grasījās izvest viņus no Ēģiptes. Un vēl, Viņš bija sadzirdējis viņu vaimanas un viņu stenēšanu, un viņu lūgšanas. Viņi tikai gaidīja Dievu. Dievs gaidīja uz viņiem. Viņam bija Viņa pravietis tur tuksnesī. Taču Viņš tikai gaidīja, lai cilvēki aicinātu Viņu darboties.

52 Es ticu, ka tas pats Viņam ir šodien – gaida, kad Viņa draudze piesauks Viņa Vārdu, lai Viņš varētu darboties. Šodienas apsolījums jau ir nogatavojies. Taču Viņam ir jāpanāk, lai cilvēki lūdz un sten, kā toreiz bija viņiem. Tad tas iznāks uz skatuves.

53 Saprotiet, Mozus bija tuksnesī, atradās tur četrdesmit gadus. Cilvēki noraidīja (zīmi) to, ko viņš tur izdarīja, nogalinādams ēģiptieti. Tā nebija Dieva metode, tāpēc Viņš ielika viņu tuksnesī un apmācīja viņu no jauna, lūk, tam fenomenam. Un tagad viņš bija gatavs.

Un Dievs pateica: “Es dzirdēju viņu vaidas. Es esmu redzējis viņu vaidas, viņu uzraugi pātago viņus, un Es atceros Savu apsolījumu.” Āmen. Redziet, Viņš tagad ir gatavs runāt, Viņam viss ir salikts pa vietām.

54 Un tā, Viņš parāda fenomenu, kas piesaista tā pravieša uzmanību. Kad pravietis tur atnāca, viņš parādīja to fenomenu, jo viņš bija Dieva balss. Kā gan cilvēks varētu paņemt un uzvest gaisā sauju pīšļu, un pateikt: “Tā saka Tas Kungs,” un visā valstī nav nevienas blusas. Dažas stundas vēlāk it visur ir veselas kaudzes ar blusām!

It nekur nebija pat mušas. Viņš pateica: “Lai ir mušas,” un negaidot gaisā sāka lidināties liela, resna muša, un tās jau ložņāja it visur pie cilvēkiem. Kāds cilvēks varētu to izdarīt? Tas bija Dievs, kas izmantoja pravieti, padarīdams Savu Vārdu par zīmi, lai izteiktu aicinājumu: “Mēs izejam no Ēģiptes.”

55 Tagad klausieties uzmanīgi. Viņš grasās runāt, tāpēc Viņam ir jāpievērš uzmanība ar zīmes palīdzību. Bet zīmes balss ir tas, ko Viņš grasās pateikt. Viņa Vārds...Viņa apsolītais Vārds tagad tiks apstiprināts, saprotiet. “Es devu solījumu, ka Es izvedīšu viņus ar stipru roku. Es parādīšu Savu spēku tajā zemē,” lai ko arī Viņš grasījās darīt.

Un tā, Viņš deva solījumu Ābrahāmam. Šeit Viņš ir gatavs to īstenot, tāpēc Viņš dod zīmi, uguns stabu, kas atrodas tur degošajā krūmā. Un Viņš saka Mozum: “Tagad tu būsi mans runātājs. Ej uz turieni, un Es būšu ar tevi.”

56 Un, kad viņš tur nonāca, tad apsolītais Vārds, ko Viņš bija apsolījis, tika apstiprināts. Tā bija tās zīmes balss. Vai tagad jūs to saprotat? Ievērojiet: “Es esmu dzirdējis viņu vaimanas. Es atceros Savu solījumu.”

57 Dievs nekad nemainās. Viņš vienmēr dara to tādā pat veidā.

Pravieša atnākšana ir zīme, ka Dievs ir gatavs runāt. Vai jūs... Lūk, izpētiet Rakstus,

saprotiet. Bībele saka, pats Dievs saka, ka Viņš nedara neko, pirms nav to atklājis Saviem kalpiem praviešiem. Tā tas ir. Viņš dara to caur viņiem, jo tas nāk pie tiem, kas ir Viņa kalpi. Protams.

58 Pravieša atnākšana ir tā zīme, kam cilvēki nekad nav pievērsuši uzmanību. Viņi to neievēroja. Viņi nekad to neuztver, tā vai citādi, ja vien viņi nav tie, kas ir...kuru acis ir atvērtas, lai to ieraudzītu. Tie, kuri ir izredzēti to ieraudzīt, patiešām ierauga to. Bet pravieša atnākšana bija zīme, ka Dievs ir gatavs runāt, jo, ja Dievs negrasītos runāt, tad pravieša uz zemes nebūtu. Lūk, atcerieties to. Viņš nebūtu uz zemes, ja Dievs nebūtu gatavs runāt. Un tas ir tas veids, kā Viņš runā – caur tiem kanāliem. Nemainīgais Dievs nekad nav darījis to kādā citā veidā.

Skatieties.

59 Tā vienmēr ir Dieva metode, kā Viņa Balss tiek darīta zināma Viņa ļaudīm. Viņš sūta Savu pravieti un dod zīmi. Un pēc tam paņēma Savu balsi, kas bija izteikta jau iepriekš, par Viņa Vārdu, un apstiprina to caur šo vīru. Un viņi saprot, ka tā ir Viņa balss, jo tas ir apsolītais Vārds konkrētajam laikam.

Ak, ja vien cilvēki to ieraudzītu. Ja vien viņi varētu uz brītiņu apstāties un apjaust to. Saprotiet, it nekādi nevar likt viņiem tam noticēt. Nav nekādu metožu, lai cilvēks... Pats Dievs nevar to izdarīt – likt cilvēkiem noticēt tam. Viņiem ir jānotic tam. Bet, ja tur nav nekā, ar ko ticēt, kā gan viņi varēs noticēt? Lai ko jūs arī nedarītu.

60 Bībelē ir teikts, ka Viņš bija izdarījis tik daudzus brīnumus, bet tomēr viņi nespēja noticēt, jo... Jesaja to paredzēja un sacīja: “Viņiem ir ausis, bet viņi nedzird, ir acis, bet neredz.” Un tomēr Viņš patiešām bija Mesija, piepildīja precīzi to, ko sacīja Mesija.

Bet viņi sacīja: “Šis cilvēks vienkārši sagrauj baznīcas, un Viņš... Mēs nezinām, no kurienes Viņš ir uzradies.” Saprotat? Vai tad tas nav savādi, ka viņi tā darīja? Taču Bībelē ir pateikts, ka viņi tā darīja.

61 Un Bībelē ir arī pateikts, ka to pašu viņi darīs šajā laikā: “...pārsteidzīgi, uzpūtīgi, mīlēs vairāk baudas nekā Dievu, apmelotāji, nesavaldīgi, labo nīdēji, izrādīs ārēju svētbijību, bet noliegs apstiprināto Vārdu, spēku tajā, kristību ar Svēto Garu, un tā tālāk. No tādiem izvairies. Jo tie ir tie, kas organizē sieviešu biedrības un iet no mājas uz māju, un pārlicina negudras sievietes, kuras vada dažādas kārības, nekad nevar nonākt pie patiesības atziņas,” redziet. Lūk, tas ir pravietots. Un tam noteikti ir jāīstenojas, jo tas ir “tā saka Tas Kungs”. Ievērojiet: “Bet viņu neprāts kļūs redzams, kā bija Jannem un Jambrem, pēdējās dienās.”

62 Lūk, vienmēr dara zināmu Savu balsi Saviem ļaudīm caur Sava pravieša zīmi... Lūk, es runāju par Mozu. Lūk, kur...tas bija pagātnē, bet pēc tam redzēsīm, kur atrodamies mēs. Dieva Vārds tiek izpausts caur zīmes balsi.

63 Un tā, tā zīme, kas ir apsolīta konkrētajam laikam, tiek parādīta cilvēku priekšā. Un tad parādās uzrakstītie Raksti, tā ir tās zīmes balss. Ja tai nav balss no Rakstiem, tad turieties no tā pa gabalu, saprotiet, tas nav Dievs. Jo Dievs nevar apsolīt to šim laikam un pateikt: “Nu, tas ir *šitas*.” Saprotiet, Dievs nevar tā izdarīt. Dievs nevar kaut ko apsolīt kādam laikam, bet pateikt: “Nē, nē. Es to nedarīšu. Tas bija citam laikam.” To, ko Viņš apsola, Viņam ir jāstāv ar to. Un īstena bībeliska zīme ir bībeliska balss.

64 Zīme, ko redzēja Mozus, bija Dievs kosmiskā gaismā. Un tad, kad Viņš to izdarīja...

65 Vai kāds zina, ka tā senā ebreju zīme, pat vēl pirms tika uzrakstīta Bībele, bija trijstūrveida, tas ir, ovālas formas kosmiskā gaismā? Pilnīgi pareizi: Logoss. Lūk, doktoram Lamzam tas ir viņa Bībelē, ārpusē uz vāka.

66 Un tā, mēs redzam, ka Mozu piesaistīja tā zīme. Un tā zīme runāja uz Mozu ar bībelisku balsi. Redziet, zīme viņu piesaistīja. Un pēc tam Viņš sacīja: “Es atceros Manu solījumu. Un Es esmu nonācis, lai viņu atbrīvotu, un Es izmantošu tevi kā Manu runātāju. Dodies uz turieni.” Mozus sāka atrunāties, bet Dievs viņu tik un tā aizsūtīja. Lūk, kādā veidā Viņš izskaidro Savu Vārdu.

67 Pravietim no Rakstiem, pirmkārt, ir jābūt apstiprinātam redzētājam. Tas nevar būt jebkurš puisis, kas atnāk un saka: “Man ir 'tā saka Tas Kungs,” un tad nākošais saka: “Es saku: 'Tā saka Tas Kungs.”” Par praviešiem nepaliek, kad kāds tiem uzliek rokas. Pravieši ir iepriekšnolemti konkrētam laikam. Bībelē ir pateikts, kas viņi būs, kad viņi atnāks. Pravieši ir Dieva sūtīti. Viņi ieņem Dieva amatu, kas ir iedzimts.

68 Dievs pateica Jeremijam: “Pirms tu vēl biji ieņemts savas mātes klēpī, es ieliku tevi par pravieti šai tautai.” Saprotat? Viņi vienkārši... Tam pavisam noteikti ir jābūt tajā cilvēkā. Ja... Tas nav viņš; tā ir dāvana no Viņa. Mozus piedzima kā pravietis. Jeremija piedzima kā pravietis. Jesaja, pravietis; Jānis Kristītājs, pravietis – Dievs bija par viņiem runājis.

69 Un tam, ko viņi saka, ir jābūt pareizam. Un tas, kādā veidā cilvēki varēs zināt, vai viņi ir īsti vai nē – tam, ko viņš saka, ir jābūt pareizam, jo tas, par ko viņš pravieto, ir viņa aicinājuma pilnvaras no Dieva, kad Dievs apstiprina kā patiesību to, ko viņš saka. Lūk, kāpēc es šovakar cenšos pateikt šīs lietas, lai jūs to saprastu. Saprotat? Un tā, ja...

70 Bībelē šeit ir teikts: “Ja jūsu vidū būs kāds garīgs vai pravietis, Es, Tas Kungs, darīšu Sevi zināmu viņam vīzijās, runāšu uz viņu caur sapņiem.” Vēl Viņš saka: “Ja šis pravietis kaut ko pateiks, bet tas nenotiks, tad neticiet viņam.” Lūk, tas vienkārši ir veselais saprāts. “Bet, ja tas, ko viņš saka, īstenošies, tad klausiet viņu.” Tad jums ir no viņa jābīstas, jo ar viņu ir Viņš.

71 Lūk, mēs redzam, ka tas, ko pateica Mozus, īstenojās. Saprotat? Tas padarīja viņu par apstiprinātu redzētāju. Tās bija viņa pilnvaras, jo tas, ko viņš sacīja, īstenojās. Viņš sacīja: “Ap šo laiku rīt it visur uz zemes parādīsies blusas,” un tās parādījās. “Rīt šajā laikā būs *tas un tas*,” un tas notika. Tas trāpīja tieši mērķī, nevis tikai sagādīšanās pēc.

72 Šodien tik daudzi cilvēki (ja jūs man piedosiet, tikai uz vienu minūti), un es neesmu tiesnesis vai...vienkārši izsaku savu viedokli... Ir parādījies daudz vīru, labu, ar Garu piepildītu vīru, un viņi mēģina...viņi iznāk. Varbūt Tas Kungs ir iedevis viņiem pravietošanas dāvanu.

73 Lūk, ir milzīga atšķirība starp pravietošanas dāvanu un pravieti. Saprotat? Pravietošanas dāvana ir jāizvērtē trijiem, pirms to vispār var iedot draudzei. Mēs zinām, ka tas ir tas pats, kā ar runāšanu mēlēs. To ir jāizskata trim vērtētājiem, pirms to vispār var iedot draudzei.

74 Lūk, mēs redzam... Lūk, ja šie vīri reizēm iznāk... Un cilvēki tad sāk izdarīt uz viņiem spiedienu. “Ak, brāli, ko tu sacīsi?”

75 Redziet, viņš vadās pēc iespaidiem, saprotiet, pēc tā, ko viņš jūt: “Ak, Tas Kungs izdarīs to, tā saka Tas Kungs.”

Tie ir meli, saprotiet. Tu nevari runāt: “Tā saka Tas Kungs,” pirms Dievs pats Savā valodā nav runājis uz tevi un tev to pateicis. Tad to nesaki tu, tas nav tavs iespaids. Bībelē ir teikts, ka, ja pravietis ir šādi rīkojies, viņš ir darbojies pašpaļāvīgi. Tas nozīmē uzdrīkstēties. Un “uzdrīkstēties” nozīmē uzdrošināties bez pilnvarām. Viņš runā no sevis.

76 Taču, kad jūs redzat cilvēku, kurš runā Tā Kunga Vārdā par to, kas notiks, un tas notiek dienu no dienas, nedēļu pēc nedēļas, mēnesi pēc mēneša, gadu no gada, tad jūs zināt, ka tas ir nācis no Dieva. Saprotat? Tā ir Dieva pilnvara tam cilvēkam, ka viņš ir rakstītā Vārda skaidrotājs tam laikam, jo Dievs ir sūtījis to vīru to darīt.

77 Ja vien draudzēm būtu laba, veselīga mācība par šīm lietām, saprotiet, tad viņi saprastu. Vienīgais, kas ir, mēs ieraugām kaut kādu nelielu taciņu un mēs kā neprātīgi traucamies pa to. Tas vienkārši...paņem to vienu lietu un vienkārši uztaisa no tā kaut kādu hobiju. Lūk, no kurienes ir radusies katra konfesija.

78 Ja vien Mārtiņš Lutērs būtu devies tālāk uz svēttapšanu, viss kārtībā. Ja vien Veslija metodisti būtu devušies tālāk uz kristību ar Svēto Garu un dāvanu atjaunošanu, tad tā visa būtu viena liela Tā Kunga draudze, visu laiku. Taču viņi dabū to vienu nelielo lietu un pierāda, ka tas ir pareizi, un tur arī paliek. Bet viņiem tā bija jārikojas, Bībelē ir pateikts, ka viņi tā rīkosies. Un ir pateikts, ka šodien tam ir jānotiek tādā pat veidā.

79 Es ceru, ka mana klase sapr...Vai jūs saprotat, ko es gribu pateikt? Paceliet rokas. Un saprotiet – jums ir jāsaprot, draugi. Tā ir tava dzīvība. Saprotat? Tā ir tava dzīvība. Jā.

80 Viņa apliecinājums ir tas, ka Dievs ir apstiprinājis to cilvēku kā redzētāju.

81 Lūk, angļu vārds “*pravietis*” vienkārši nozīmē “sludinātājs”, saprotiet. Jebkurš, ikviens sludinātājs ir pravietis, jo viņš kaut ko paredz. Vārda sludināšana zem iedvesmas – tā tiek saukta par “pravieti”.

82 Taču Vecajā Derībā viņi bija vairāk nekā tas, viņi bija redzētāji. Saprotat? Viņi bija cilvēki, kas stāstīja par notikumiem, kuriem bija jānotiek, un tas notika. Tas deva viņam tiesības būt par tā laika Vārda skaidrotāju, jo Dievs ņēma tam laikam domāto Vārdu un Pats izskaidroja to caur to cilvēku. Un tieši tāpēc viņš bija atnācis uz zemi. Viņš vienmēr ir zīme, kad uz zemes parādās pravietis. Vienkārši sekojiet līdzi, kad mēs to izskatām, un paskatieties, vai tas nav tā. Viņš vienmēr sūta Savu pravieti.

Kad jūs ieraugāt, ka uz skatuves ir parādījis pravietis, esiet nomodā. Mēs gaidām, ka šobrīd tādām ir jāparādās, jūs zināt. Un tad, kad jūs to redzat, vienkārši atcerieties: teju teju kaut kas notiks. Tas ir viņa apliecinājums. Pēc tam Dievs izskaidro Savu Vārdu ar viņa palīdzību un caur viņu. Tas ir pateikts 4. Mozus grāmatā 12:6.

83 Un atcerieties, visu Bībeli uzrakstīja pravieši. Kāpēc? Pie viņiem nāca Tā Kunga Vārds pēc tam, kad viņi bija apstiprināti. Pravieši, tādi kā Jašers un daži citi no viņiem, kuri tika izmesti, un daudzi pravieši, kuri neturpināja... Taču Dievam ir veids, kā iekustināt Savu Vārdu, kad tā ir Patiesība.

84 Dievam šī pasaule būs ar kaut ko jātiesā. Katoļi, lūk, viņi saka: “Viņš to tiesās, tiesās pasauli caur baznīcu.” Ja tā ir taisnība, tad kura baznīca tā būs? Ja jūs teiksiet: “Katoļu baznīca,” tad kura? Romas, grieķu vai kāda, saprotat? Tās visas ir saraustītas gabalos.

85 “Viņš tiesās to caur baptistu baznīcu.” Kā tad ar metodistu baznīcu? Saprotat? Saprotiet, Viņš nevarēs tā darīt, tur ir pārāk liels juceklis. Cilvēki nezinātu, kur viņi atrodas.

86 Taču Viņš ir pateicis Bībelē, ja gribat zināt, kā Viņš tiesās cilvēkus – Viņš tiesās pasauli caur Jēzu Kristu, bet Viņš ir Vārds. Tādā gadījumā Bībele ir tas, caur ko Viņš tiesās – apstiprinātais Vārds. Lūk, kāds ir Dieva tiesas veids – Bībele. Tāpēc nav svarīgi, ko saka jebkura ticības mācība vai konfesija, turieties tieši pie šīs Bībeles, jo tas ir Kristus. Mums to stāsta Jāņa Evaņģēlija 1. nodaļa.

87 Tagad paskatieties. Bībeli uzrakstīja pravieši. Mēs redzam, ka ir teikts, ka Bībeli uzrakstīja vīri senajās dienās, kurus virzīja Svētais Gars. Un vēstulē Ebrejiem 1. nodaļā ir teikts: “Dievs vecos laikos un dažādos veidos ir runājis caur praviešiem uz tēviem; šinīs pēdīgajās dienās uz mums ir runājis caur Savu Dēlu Jēzu Kristu,” redziet, jo Viņš bija visa praviešu Vārda izpaušme. Un Viņš

bija Vārda pilnība. Vārds bija Viņā – viss Vārds. Viņš bija Imanuēls, Dievs izpaudies miesā.

Dievs nonāca Svētā Gara formā, divi spārni, it kā nolaistos balodis, nonāca uz Viņa, sacīdams: “Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot.”

Lūk, Karaļa Jēkaba Bībele šeit saka: “Kurā Man labpatīk mājot.” Kāda gan ir atšķirība – “kurā Man labpatīk mājot” vai “kur Man labpatīk mājot”, saprotiet. “Kurā Man labpatīk mājot,” te nu tas bija, Dievs cilvēkā: debesis un zeme satikās, Dievs un cilvēks savienojās. Tas bija varenākais brīdis, līdz tam laikam uz zemes, kāds vien bija bijis.

89 Ievērojiet, uguns staba zīme, bet pēc tam runāja zīmes balss. Saprotat? Tur bija šī staba zīme balsij, kas bija gatava runāt. Tā zīme tikai parādīja, ka balss bija gatava runāt. Vai sapratāt domu? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

90 Zīme parāda, ka Dieva balss ir gatava runāt. Un, kad Dievs parāda kādu zīmi, kā Viņš izdarīja pēdējās dienās, jūs zināt...

91 Paskatieties apkārt, paskatieties uz cilvēku netikumību šodien. Tā ir Dieva zīme. Kad redzat, ka cilvēki kļūst tādi, paskatieties, ko viņi darīs. Viņš pateica, ka viņi kļūs sliktāki un sliktāki. Ar viņiem tas notiek, saprotiet, tā ir tā netikumības zīme. Protams.

92 Ir redzamas visvisādas zīmes. Zīmes augšā debesīs, biedējoši skati, lidojošie šķīvīši; Pentagons tos vēro, nezina, kas tas ir. Visvisādas zīmes: jūra rēc, vilņi, apjukuma laiks, briesmas starp valstīm, visas tās lietas, zemestrīces dažādās vietās, cilvēki traucas šurpu turpu, zināšanas iet vairumā, visas tās pārējās lietas, par kurām Viņš runāja; milzīgs nemiers, kā Kristu izstumj no Viņa draudzes pēdējās dienās, Lāodikejas periodā, tas mums ir. Saprotat? Visas šīs lietas ir Dieva runājošās zīmes.

93 Un tad, kā lai dara to zināmu? Dievs sūta kādu uz skatuves, kaut ko uz skatuves, lai to apstiprinātu un lai paņemtu tos Rakstus, kas runā par konkrēto laiku, un izpaustu to. Un tieši tas ir tā apliecinājums, saprotiet, zīme.

94 Uguns stabs – uzreiz, kad tā zīme tur parādījās, tā bija zīme, ka balss ir gatava runāt.

95 Un mēs redzam beigu zīmi. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Beigu zīmi, cik daudzi tam tic? Pasakiet “āmen”. [“Āmen.”] Tad balss ir gatava runāt! Balss ir gatava runāt, jo mēs redzam zīmi. Uguns stabs tur atradās, lai pateiktu, ka balss ir gatava runāt.

96 Turklāt tai zīmei ir jāsaskan ar Rakstiem, tam ir jābūt bībeliskam apstiprinājumam tam Vārdam, kas ir apsolīts tam laikam. Cik pilnīga ir Dieva kārtība katram laikam!

97 Tagad ieklausieties, uz brītiņu šeit atgriezīsimies, ir neliela doma: Vecajā Derībā, pirms bija uzrakstīta Bībele (viņiem bija tikai rakstu ruļļi un tā tālāk. Tas vēl nebija salikts kopā, kā Jesajas rakstu grāmata, *Tāda un tāda* pravieša rakstu grāmata), lūk, ja atnāca kāds cilvēks ar kaut kādu sapni, ko viņš bija nosapņojis, vai arī viņš bija pravietis, tad pirmkārt viņu aizveda uz templi pie Urīma un Tumīma.

98 Šeit atrodas kalpotāji, un daudzi no jums tur, brāļi, zināt, kas bija Urīms un Tumīms. Tas bija Ārona krūšu uzliknis. Viņi uzkāra to uz staba templī. Un tā, ievērojiet, tad tas cilvēks sāka runāt un, lai ko arī viņš neteiktu, ja tā nebija patiesība, tad tā gaisma nekustējās. Nekas nenotika. Taču, ja tas, ko viņš pateica, bija patiesība, tad mirguļoja gaismu kopums, līdzīgi varavīksnei. Un tas saucās Urīms un Tumīms. Brāļi to zina. Protams. Protams, tas bija Urīms un Tumīms.

99 Kas tas bija? Zīme. Nebija nozīmes, kā tas skanēja, zīmei ir jātiek dotai kopā ar balsi. Āmen.

Saprotiet, atnāk zīme un pēc tam balss. Tā tam ir jābūt, pretējā gadījumā balss netiks atzīta. Pareizi. Nebija svarīgi, ko bija pateikusi balss, cik īsteni tas izklausījās; ja tas Urīms un Tumīms to neatbalstīja, tad tas bija nepareizi.

100 Un jebkāda zīme, kas parādās šodien... Es zinu, ka Dievs var darīt lietas, kas nav aprakstītas Bībelē. Taču, manuprāt, mēs dzīvojam tādā laikā, kad mums būtu jābūt ļoti uzmanīgiem.

Urīms un Tumīms šodien ir Dieva Bībele. Tā parāda, kam ir jānotiek šodien.

101 Kad viņi domā: “Mums ir jāuzceļ vēl lielāka organizācija, mums ir jāieiet ekumēniskajā padomē, tā ir vienotības zīme.” Manuprāt, tā ir antikrista zīme. Tieši par to saka Bībele. Protams. Tā nav Bībeliska zīme, tikai, no otras puses, tas ļauj ticīgajam saprast, kādā virzienā tas dodas. Urīms un Tumīms ir Dieva Vārds; un tam, ko Viņš pateica, ka tas notiks pēdējās dienās, lūk, kam ir jāmirguļo. Bet tā zīme ir nepareiza.

102 Cilvēks saka: “Nu, man ir Ph.D., LL.D. doktora grāds. Es esmu kļuvis par *tādu un tādu*. Es esmu doktors *Tāds un tāds*.” Tās nav Bībeliskas zīmes. Nevis Bīb... “Nu, es esmu *tāds un tāds* vadītājs. Es esmu rajona galvenais. Es esmu bīskaps. Es esmu...” Man ir vienalga, kas tu esi.

103 Ir tikai viena zīme, uz ko mēs skatāmies. Un tas ir apstiprinātais Dieva Vārds, kad tas ir “tā saka Tas Kungs”. Tāda ir zīmes balss. Pirmkārt, Dieva Vārds. Kad Urīms un Tumīms runāja, viņi sacīja: “Tas ir pareizi.” Kad tās gaismas mirguļoja, tā bija zīme, un tā balss bija patiesa. Paskatieties, kā cilvēki šodien ir padarījuši to neefektīvu ar savām tradīcijām!

104 Jēzus Kristus Savā pēdējā pavēlē savai draudzei sacīja Marka 16. nodaļā, pēc Savas augšāmcelšanās, Viņš sacīja: “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai. Kas ticēs un kristīsies, tiks izglābts; kas neticēs, tiks pazudināts. Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes...” Ja tas nesāk mirguļot uz tavas dzīves Urīma un Tumīma, tad kaut kas nav kārtībā.

“Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes: Manā Vārdā tie izdzīs ļaunos garus; viņi runās jaunās mēlēs. Ja viņi paņems rokās čūsku vai izdzers kaut ko nāvējošu, tas viņiem nekaitēs; ja uzliks rokas slimajiem, tie kļūs veseli.” Un cilvēks ar labu, augstākā līmeņa izglītību, To noliedz. Kā gan tas varēs atmirdzēt Dieva Urīmā un Tumīmā, jo Viņš taču pateica: “Ticīgajiem ies līdzī šādas zīmes”? Dieva Vārds visā pilnībā ir paties.

105 Tādējādi Urīmam un Tumīmam ir jāatmirdz līdz ar zīmi. Ja tiek dota zīme (man ir vienalga, kas tur tiek darīts), ja tas nav saskaņā, nesaskan ar Vārdu, tad kaut kas tur nav kārtībā. Man ir vienalga, ko viņš tur dara, kaut kas nav kārtībā. Tam ir jāatbilst patiesībai. Vai tad Jēzus nepateica mums Mateja 24:24, ka tie divi gari būs tik līdzīgi pēdējās dienās, ka tas pieviltu pat pašus izredzētos, ja tas būtu iespējams?

106 Tagad sakoncentrējieties. Apbruņojieties ar saviem Dieva ieročiem. Tikai brītiņu ieklausieties.

Ievērojiet. Mums ir jāatnāk tieši pa to ceļu, pa kuru Viņš mums teica atnākt. Tieši pa to ceļu, kā to teica darīt Dievs, lūk, kādā veidā tas mums ir jādara. To, ko Jēzus pateica, ka tas notiks, tieši tas arī notiks. Ja Viņš pateica: “Šīs zīmes...” Viņi saka, ka tas bija tikai apustuļiem. “...pa visu pasauli un visai radībai,” vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Kur tad Viņš pateica, ka tikai apustuļiem? “Ejiet pa visu pasauli un sludiniet Evaņģēliju visai radībai. Šīs zīmes sekos pa visu pasauli un katrai radībai.”

108 Cilvēks saka: “Tas bija toreiz,” viņš mēģina to apiet. Tas nav pravietis. Tas ir konfesijas pravietis, nevis Dieva sūtīts pravietis. Varbūt viņš atspoguļo kaut kādu konfesiju vai kādu teoriju, kādu skolu, kādu ētiku.

109 Taču es runāju par Dievu un Viņa Vārdu – par bībelisko Urīmu un Tumīmu, bībeliskām zīmēm, bībelisku balsi, kas stāv aiz tās zīmes.

110 Praviētis Jona bija zīme. Viņa zīme bija, kad viņš izspļāva, kad valis izspļāva viņu krastā. Tā bija zīme. Tie cilvēki bija pagāni, viņi dzīvoja no zvejas. Un viņi ieraudzīja, kā atpeld dievs valis, jūras dievs, un atved to pravieti un izspļauj viņu krastā, lai iedotu vēstījumu. Un viņš devās gar krastu. Tā bija tā zīme. Lūk, bet balss bija: “Nožēlojiet vai aiziesiet bojā!” Pirms Dievs satrieca to valsti, lai to sagrautu un nogremdētu jūras dibenā, Viņš sūtīja pravieti ar Savu Vārdu. Viņš parādīja zīmi, pārdabisku zīmi.

111 Atcerieties, tā zīme turpinās līdz pat šai dienai. Jēzus uz to atsaucās. Viņš sacīja: “Kā praviētis Jona bija vaļa vēderā trīs dienas un nakts, tā būs arī cilvēka Dēls. Ļauna un laulības pārkāpēju paaudze meklē zīmes. Un viņi to saņems, augšāmcelšanās zīmi.”

Ja kādreiz arī ir bijusi ļauna un laulības pārkāpēju paaudze, tad tas ir šobrīd; kā Jēzus sacīja, tā arī būs. “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls.” Un mēs dzīvojam ļaunā un laulības pārkāpēju paaudzē, un viņi saņems augšāmceltā Kristus zīmi, kurš ir tāds pats vakar, šodien un mūžīgi. Tā sacīja Jēzus. Tā tas ir.

112 Uzdās Jona, viņš bija praviētis. Viņu sūtīja Tas Kungs. Viņš centās no tā izvairīties, līdzīgi kā Mozus.

113 Tu nevari apiet apkārt šim jautājumam. Daudzi sagribēs papliķēt tev pa muguru un pateikt: “Pievienojies mūsu grupai. Pievienojies mūsu grupai.” Nav nekādas grupas; Dievs ir vienīgais, kas atrodas virs tevis. Saprotat? “Nāc pie mums.”

114 Viņš apgāja tam apkārt, kad viņš devās uz Taršišu. Dievs ielika viņu valī un atveda viņu atpakaļ. Un viņš ieradās tur, un tā bija zīme. Bet zīmes balss bija: “Nožēlojiet vai aiziesiet bojā!” Viņi paklausīja tai balsij, jo viņi noticēja zīmei, un viņi neaizgāja bojā. Un tas ir vienīgais veids, kā tas bija, jo viņi noticēja zīmei un sadzirdēja balsi.

115 Tas ir vienīgais veids, kā šī laika draudžu locekļi nenonāks tiesā – ja viņi noticēs zīmei un sadzirdēs Dieva balsi. Tā balss bija: “Nožēlojiet vai aiziesiet bojā!”

116 Praviētis Noa: pirms Dievs iznīcināja pirmsplūdu pasauli, Noa bija praviētis. Praviētis bija zīme. Kāda? Ka tiesa ir tuvu. Noa būvēja viņiem savu zīmi, tā bija šķirstā, kuru viņš cēla, sludinādams Evaņģēliju. Dieva balss runāja, un pasaule tika iznīcināta.

117 Praviētis Jānis tad, kad nebija bijis pravieša jau četrsimt gadus, visilgākais laiks, kad Izraēls dzīvoja bez pravieša. Ko Dievs darīja? Kāpēc Viņš ļāva viņiem kļīst četrsimt gadus? Viņš gribēja, lai tas praviētis būtu cilvēkiem kaut kas tik īpašs, lai viņi saprastu un ņemtu vērā to, ko sacīja tas vīrs. Par viņa atnākšanu bija praviēts. Tur ir sacīts Maleahijas 3. nodaļā: “Redzi, Es sūtu Savu vēstnesi Sev pa priekšu, lai sataisītu ceļu,” un viņiem nebija bijis pravieša četrsimt gadus. Un, lūk, uz skatuves parādījās praviētis Jānis.

Viņa parādīšanās bija zīme. Kāda zīme? Ka Mesijas atnākšana ir pavisam tuvu! Viņam bija jāpievērš Izraēla uzmanību.

118 Vai jūs zināt, ka ir apsolīts, ka tas atkal atnāks pēdējās dienās? Tā tas ir. Atkal sapulcinās cilvēkus. Tas pievēršīs viņu uzmanību, viņu sirdis atpakaļ pie tēviem, uz sākumu, paņems visas šīs te ticības mācības un pārējo un tiks no tā vaļā, un atgriezīs pie tā, ko saka Bībele, “atpakaļ pie tēvu ticības”, apstiprinot, ka Dievs apsolīja to izdarīt.

119 Un tā, ievērojiet, viņa parādīšanās bija zīme, ka Mesija ir tuvu, četrsimt gadi. Bet vai viņi

pieņēma viņu? Viņi nenoticēja viņam. Protams, viņi nenoticēja. Viņiem nebija ar to nekā kopēja, jo viņa sludināšana bija pretēja. Viņi nenoticēja tam, ko viņš sacīja. Tomēr viņš bija zīme, jo cilvēki zināja, ka viņš ir pravietis. Viņi zināja, ka kaut kam teju teju ir jānotiek. Saprotat?

Katru reizi, kad kaut kas notiek, mēs... Es šeit izlaidu divas vai trīs lapas, pirms pāris minūtēm, par dažādiem praviešiem. Vienkārši, lai jums parādītu, lai jūs saprastu. Pirms kaut kas notiek, Dievs atnāk ar pravieti, lai apstiprinātu Savu Vārdu. Un tā pravieša atnākšana ir zīme.

121 Lūk, Jānis bija zīme (jo viņš bija pravietis), ka Mesija ir tuvu. Lūk, mēs redzam, ka Jānis bija Jēzus atnākšanas zīme.

Mēs zinām, ka, ja Dievs runā un pasaka tās lietas, tad tas notiks. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Lūk, Jānis bija sagatavošanās zīme. Viņš bija sagatavošanās zīme. Vai jūs ticat, ka viņš bija sagatavošanās zīme? [“Āmen.”] Nu, tādā gadījumā, ja toreiz viņš atnāca kā sagatavošanās zīme, tad viņš atkal atnāks kā sagatavošanās zīme.

122 Ievērojiet. Viņa vēstījums bija un viņa daba bija tieši tādi kā tas gars, ar kuru viņš bija svaidīts. Viņš bija kā Ēlija. Jēzum prasīja: “Kāpēc rakstu mācītāji saka, ka sākumā ir jāatnāk Ēlijam?”

123 Viņš sacīja: “Viņš jau atnāca, bet jūs izdarījāt viņam, kā bija pateikts.” Saprotat? “Tā ir jācieš cilvēka Dēlam no viņu rokām, jo visiem Rakstiem ir jāpiepildās.”

124 Pavērojiet Jāni. Paskatieties, ko Jānis izdarīja. Jānis bija īpašs cilvēks, kas atnāca no nekurienes. Tāds bija arī Ēlija. Viņiem abiem patika tuksnesīgas vietas. Un atcerieties, viņi abi kritizēja tās sakrāsotās sievietes, netikumīgās sievietes. Un viņu raksturi bija vienādi; Jānis bija tieši tāds kā Ēlija. Un viņi abi izvēlējās tādu kā vienādu maršrutu, viens un otrs.

125 Taču Jānis bija tas, kas pieteica un stādīja priekšā Mesiju. Ievērojiet, viņš stādīja priekšā Mesiju. Nosodīja izlaidīgas, netikumīgas sievietes...

126 Paskatieties uz šodienu – ko mēs saucam par praviešiem draudzēs, un vēl saka, ka viņi ir no Dieva. Daži no šiem modernajiem Ahaba praviešiem ar savām Jezebelēm ar sakrāsotām sejām un apgrieztiem matiem, šortos, kuras ved tos, kur vien tiem sagribēsies, un vēl sauc sevi par Bībeles doktoriem un tā tālāk. Kā tas ir iespējams? Tie ir Ahabi! Jā. Viņu ticības mācība, baidās no tās atbrīvoties, baidās, ka viņus izmetīs no viņu konfesijas vai vēl kaut ko.

127 Atļaujiet man jums to pateikt, ir pienācis tas laiks, kad Dievs vienmēr izsauc uz skatuves kaut ko, lai to nosodītu! Viņš izdarīja to Ahaba dienās. Viņš izdarīja to Jāņa dienās. Viņš ir apsolījis izdarīt to atkal pēdējās dienās, un Viņš to izdarīs! Tagad ir tas laiks, kad mums tas ir apsolīts, un tas laiks, kad mēs redzēsim piepildāmos Maleahijas 3. nodaļu, tieši tā, kā Viņš to pateica: tuvojošās tiesās zīme, kvēlojoša uguns, kas iznīcinās visu neticību, un taisnie staigās pa nešķīsto pelniem. Tas ir apsolīts. Tas ir pravietots. Tas ir “tā saka Tas Kungs”. Tam ir jānotiek.

Kad šis cilvēks parādīsies uz skatuves, ko tad izdarīs viņa balss? Viņš atklās apsolīto Jēzus Kristus Vārdu. Tas pilnīgi precīzi ir vienīgais, kas var notikt, jo Bībelē ir teikts, Ebrejiem 13:8, ka “Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi”. Pareizi.

128 Vēl Viņš pateica Lūkas 17:30: “Kā bija Sodomas dienās, tā būs, kad atnāks cilvēka Dēls, kad tiks atklāts cilvēka Dēls.” Ir pravietots, ka parādīsies cilvēka Dēls. Un kāda tad tā būs atklāsme? Tā būs atklāsme par to, ka Viņš ir dzīvs pēc tam, kad tika sistis krustā deviņpadsmit gadsimtus; un ir augšāmcēlies no miroņiem un ir dzīvs kopā ar mums. Viņš tiks atklāts, jo atkal ir jāatgriežas precīzi tam, ko viņi izdarīja Sodomā. Varat to skaidrot, kā vien vēlaties, taču, lūk, ko tas nozīmē. Tie ir tikai fakti.

Tas izskaidro pats sevi. Vārdam nav vajadzīgs nekāds skaidrojums, jo Tas izskaidro pats sevi, atverot Kristu iekš apsolījuma šim laikam. Tas ir tieši tas, kas parādīsies uz skatuves.

129 Pāvils, viņam bija zīme. Apskatīsim viņu. Vai jūs ticat, ka Pāvils bija pravietis? Protams, bija. Un tā, skatieties. Pāvils iznāca uz skatuves un ieraudzīja zīmi. Kāda veida zīmi viņš ieraudzīja? Uguns stabu, kad bija ceļā uz Damasku, būdams ebrejs. Jēzus jau bija (nomiris) sists krustā, augšāmcēlies, uzcēlies debesīs. Un Pāvils bija savā ceļā uz Damasku, kad viņu pie zemes notrieca varena gaisma. Un viņš iesaucās: “Kungs, kas Tu esi?”

130 Tas sacīja: “Es esmu Jēzus.” Un viņam tika pateikts, ka viņš ir aicināts, lai būtu izredzēts trauks. Izredzēts trauks.

131 Tagad skatieties. Kas bija Pāvilam, kā nebija visiem pārējiem? Viņam bija Dieva Vārda atklāsmes bagātība, jo tieši Pāvils bija tas, kurš atpazīna, ka Jaunās Derības Jēzus bija Vecās Derības Jehova. Aleluja! Viņam bija atklāsmes par to. Viņš to uzrakstīja un to atklāja, jo Dievs atļāva, lai tas tiek pievienots Bībelei. Un Vārds atnāk tikai caur Bībeli, caur praviešiem.

Un tā, tad Dievs atklāja Pāvilam un viņš rakstīja iedvesmotas vēstules, un Dievs ielika tās Bībelē. Ak vai! Atklāja, ka Viņš ir Vecās Derības Kristus, jo viņš satika Viņu.

132 Viņš nevarēja saprast, kā tas varēja būt tas uguns stabs. Tas bija tas, kas bija izvedis Viņa tautu no Ēģiptes. Tas bija Tas, kas bija bijis kopā ar ebrejiem visos laikos. Un te nu Tas bija, viņš ieraudzīja Viņu un sacīja: “Kungs, ko tu gribi no manis?”

Viņš sacīja: “Es esmu Jēzus.”

133 Un viņš saprata, ka Tas, kas veda viņa tautu, kuru viņš vienmēr bija zinājis, kuru bija saticis Mozus, šis “ES ESMU”, visuresošais, tas pats vakar, šodien un mūžīgi, bija izpaudies miesā. Tā bija viņa atklāsmes. Viņam tās bija vairāk nekā tiem visiem pārējiem. Viņš bija...Un viņam tā bija tik varena, ka...lai viņš nepaaugstinātos viņam doto īpašo atklāsmju dēļ. Ak vai!

134 Ko viņš izdarīja? Viņa atklāsmes toreiz bija pravietojums šai dienai. Tā bija izskanējusi balss, tas tika ierakstīts Bībelē, lai atkal apstiprinātos šodien. Aleluja! Šī balss, ko viņš uzrakstīja, atkal apstiprinās, jo viņš bija Dieva pravietis, to atklādams. Tā zīme par kaut ko runāja.

135 Un tā, mēs ievērojam, ka Jēzus, kad Viņš iznāca uz skatuves... Pievērsiet uzmanību, Viņš bija pravietotais Vārds. Viņam bija kalpošana, kas bija jāīsteno. Vai jūs tam ticat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Protams, Viņam bija kalpošana, ievērojiet, kas bija jāpiepilda: tas, kas par Viņu bija rakstīts. Viņš sacīja to (kā es sacīju nesen vakarā) Kleopam un pārējiem: “Ak, jūs nesaprātīgie un sirdī kūtrie ticēt Dieva Vārdam. Vai tad jūs nezināt, ka Kristum tā vajadzēja ciest? Vai tad visi pravieši nerunāja, ka Viņam tas būs jādara un pēc tam jāieiet Savā godībā?” Viņam bija jāpiepilda viss, kāpēc Viņš bija nācis.

Viņš atnāca dziedināt – lai tas tiktu piepildīts. Viņš izdarīja to, lai tas būtu piepildīts. Viss, ko Viņš izdarīja, bija, lai piepildītu, jo Viņam bija jābūt to Rakstu balsij. Taču, pirms Viņš to izdarīja, Viņš iznāca ar dziedināšanas kalpošanu – dziedināja slimos.

Visi gribēja redzēt to zīmi, protams. Viņi ticēja dziedināšanai. Taču tā balss to izmainīja. Vienu dienu Viņš pateica: “Es un Tēvs esam viens.”

136 Tas, tas viņiem bija par daudz. “Cilvēks būdams, Tu padari sevi par Dievu.” Kad bija zīme, viņi tai ticēja. Taču, kad viņi izdzirdēja balsi, kas tai sekoja, to kalpošanu, kas sekoja tai zīmei, viņi to neuztvēra. Lūk, kad sākās problēmas.

137 Atcerieties, Viņš izraudzīja divpadsmit. Viņš sacīja, ka Viņš izraudzīja viņus pirms pasaules radīšanas. Viņš sacīja: “Es izraudzījos divpadsmit, bet viens no tiem ir velns.” Tā vieta bija jāieņem Pāvilam, lai kļūtu par to izraudzīto.

138 Ievērojiet, un kad viņš...

Vienu dienu Viņš sāka runāt uz cilvēkiem. Un Viņš sacīja: “Ja neēdīsiet cilvēka Dēla miesu un nedziersiet Viņa asinis, jums nav dzīvības.” Ko par ko tādu teiktu ārsti? Nu, Viņš to tā arī neizskaidroja. Viņš vispār nepateica nekādu...

139 Viņš vienkārši atnāca tieši priekš tik daudziem. Viņš atnāca pie tiem, kurus Viņš iepriekšzināja. Viņš sacīja: “Neviens nevar atnākt pie Manis, ja vien Tēvs viņu nepievilks. Un visi, kurus Tēvs Man ir devis, viņi Mani sapratīs. Viņi atnāks, saprotiet. Viņi atnāks. Viņi sapratīs to, tie, kurus Man ir devis Tēvs, kuru vārdi ir Dzīvības Grāmatā.” Viņš atnāca, lai viņus izpirktu.

140 Un tā, mēs ieraugām, ka tajā īpašajā stundā Viņš sacīja: “Ja neēdīsiet cilvēka Dēla miesu un nedziersiet Viņa asinis...”

141 Vai varat iedomāties, ko nodomāja cilvēki?

“Vai tas cilvēks nav jucis? Vai tad Viņš grib, lai mēs visi paliekam par kanibāliem? Un tagad Viņš varbūt kaut kur aizies un sevi nogalēs, un mums būtu jāēd Viņa miesa un jādzēr Viņa asinis?” Saprotiet, viņi to vispār nesaprata.

142 Viņš pateica Nikodēmam, teica: “Ja es stāstu tev par zemes lietām, bet tu tās nesaproti, kā gan tu sapratīsi debesu lietas, ja Es tev tās pateikšu?” Saprotat?

Tāpēc mēs redzam, ka viņi to nesaprata. Tā ka sanāksme samazinājās.

143 Un tā, tad Viņš atkal sacīja: “Kad redzēsiet cilvēka Dēlu uzkāpjam augšā, no kurienes Viņš atnāca...”

144 Tad tie septiņdesmit kalpotāji, visa asociācija, sacīja: “Kas tam cilvēkam lēcies? Cilvēka Dēls kaut kur kāps augšā? Bet te mēs ēdam ar Viņu, guļam kopā ar Viņu, zvejojam ar Viņu, ejam kalnos ar Viņu, guļam tuksnešos kopā ar Viņu, staigājam gar upes krastiem ar Viņu un tad kāpt augšā; esam redzējuši Viņa šūpuli, kur Viņu šūpoja, esam runājuši ar Viņa māti, pazinām Jāzepu, viņš skaitās Viņa tēvs. Mēs to visu zinām. Un tad Viņš saka: 'Cilvēka Dēls uzkāps tur, no kurienes Viņš atnāca.' Ak, kā tas var būt?” Saprotat? Taču Viņš bija Vārds. Viņi izrādījās nespējīgi saprast to, ka Viņš bija Vārds.

145 Kā es nesen citēju vienu no visizcilākajām Rakstu vietām – kad Jēzum bija divpadsmit gadi, kad viņi atstāja Viņu Vasarsvētku svētkos, bija ceļā trīs dienas un nevarēja Viņu atrast, viņi atgriezās. Marija bija stingri liecinājusi par to, ka viņu apēnoja Svētais Gars un viņa piedzemdēja to Bērniņu. Taču, kad viņa atrada Viņu templī, debatējot kopā ar tiem likuma pratējiem, ko viņa tad pateica? Viņa sacīja: “Tavs tēvs un es ar asarām Tevi meklējām.” Ko viņa tad izdarīja? Viņa sabojāja pati savu liecību, nosaukdama Jāzepu par Viņa tēvu. Lūk, ja jau viņa ir Dieva māte, kā tad ar to? Saprotat?

146 Skatieties. Vārds vienmēr izlabo. Tas mazais divpadsmitgadīgais Puisītis, nevienu dienu uz skolu nav gājis, cik nu mums zināms, parasts Bērns. Viņš varbūt nemaz nesaprata, ko Viņš pateica, taču, skatieties, ko Viņš pateica: “Vai tad jūs nezinājāt, ka Man ir jābūt Mana Tēva lietās? [Pārtraukums lentas ierakstā–Tulk.]

147 Un Viņš ir Vārds šodien. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

“Vai tad jūs nezināt...?” Ja Viņš būtu bijis Jāzepa lietās, tad Viņš darītu galdnieka lietas. Taču Viņš tur bija Sava Tēva, debesu Tēva lietās, graudams tās organizācijas, kuras viņiem tur bija, un visu, kas bija to saputrojis. Viņš daudzīja to lupatu lēveros. Bet viņi brīnījās, ka tāds mazs Puika to zināja. Caur Viņu runāja Dievs, jo Viņš bija Vārds tam laikam. Paskatieties, cik pilnīgi tas ir. Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

148 Viņa atklāsme, mēs redzam, ir tāda pati. Viņš ir...

Viņš sāka dziedināt, un, kad Viņš to darīja, viss bija brīnišķīgi. Taču pēc tam, kad Viņš sāka... Balss sāka runāt: “Ja neēdīsiet cilvēka Dēla miesu...” Nu, viņi, sanāksme, aizgāja.

149 “Ak, tas cilvēks, mēs vairs negribam Viņā klausīties. Tas cilvēks nav Savā prātā.”

150 Viņi aizmirsu visu, ko Viņš bija darījis, izpaušmi. Viņi nelasīja Bībeli, lai saprastu to laiku, kurā viņi dzīvoja. Protams, Viņš bija dīvains Cilvēks. Dievs to dara tādā veidā. Viņi runā savādas lietas.

151 Kāpēc nevarēja...kāpēc Miha nevarēja piekrist visiem pārējiem izraēliešu praviešiem tur Jošafata un visu pārējo priekšā? Saprotat? Kāpēc viņš nevarēja? Viņam bija Tā Kunga Vārds, kas viņam bija jāpasaka. Viņš sacīja: “Es teikšu tikai to, ko pateiks Dievs.” Un viņiem bija pilnvaras saskaņā ar Rakstiem, lai parādītu, ka viņiem ir taisnība, taču ne pēc visiem Rakstiem. Jēzus sacīja: “Ir arī rakstīts...” Saprotat? Viņi nesaprata.

152 Un tā. Sekojiet līdz uzmanīgi, jo mēs tagad beidzam. Mēs...mēs jau kavējamies. Jā. Piedodiet, es pārāk aizrunājos. Tagad es pasteigšos, lai uztaisītu lūgšanu rindu. Es šeit gribu pateikt vēl tikai dažus vārdus.

153 Ievērojiet, atnāk pravietis. Kad viņš atnāk, viņš parāda zīmi. Un pēc tam tajā zīmē ir balss, kas runā, balss, kas runā (bībeliska balss, kam ir jābūt saskaņā ar Bībeli), atspoguļojot Vārdu tam laikam. Tas vienmēr ir bijis šādi. Tas vienmēr būs šādi, jo Dievs nevar izmainīties.

154 Lūk, paskatieties uz Jēzus sākotnējo kalpošanu... Ak, viņi visi...katrs gribēja redzēt Viņu savā draudzē. “Ak vai! Viņš ir īpašs Puisis!” Protams, Viņš gāja uz visām sinagogām, lasīja rakstu ruļļus un apsēdās. Visi: “Jaunais Rabi...”

155 Taču reiz Viņš sāka runāt uz viņiem citādāk – sāka runāt zīmes balss. Un, kad sāka runāt zīmes balss, Viņu neviens vairs negribēja. Vieni no tiem sacīja: “Tas cilvēks ir jucis. Tas ir kanibālisms, mēģina padarīt mūs visus par kanibāliem.” Saprotat? Viņš to neizskaidroja. Ļāva viņiem aiziet.

156 Citi atnāca, mēs redzam, ka septiņdesmit cilvēku (kalpotāju asociācija, kas bija kopā ar Viņu), kad viņi atnāca: “Nu, kā gan šis cilvēks var uzkāpt augšā? Kā...kas Viņš ir? Ak, ko tur, Viņš pielīdzina Sevi Dievam. Tie ir smagi vārdi.” Un viņi no Viņa aizgāja.

157 Tad Viņš vērsās pie mācekļiem un Viņš sacīja: “Vai arī jūs negribat aiziet?” Redzat? Viņi nespēja aiziet. Viņi kaut ko bija ieraudzījuši. Viņi zināja Rakstus, un viņi zināja, ka tas bija tieši tas. Viņi nevarēja izskaidrot to, par ko Viņš runāja, taču, neskatoties uz to, viņi vienalga tam ticēja. Viņi neuzdeva jautājumus; viņus tas neuztrauca. Viņi ticēja tam, jo tas bija Rakstu apstiprinājums! “Vai jūs ticat tam?”

158 Pēteris sacīja: “Kungs, kur lai mēs ejam? Tikai Tev ir mūžīgās Dzīvības vārdi.” Viņi bija to ieraudzījuši. Viņi zināja, kas Viņš patiesībā...kas Viņš bija. Tas bija tas, ko Viņam bija paredzēts darīt. “Nav svarīgi, ka mēs nevaram to izskaidrot,” saprotiet.

Jau pirms pasaules radīšanas viņi bija iepriekšnolemti Dzīvībai. Kad tā gaisma to apspīdēja, viņi to atpazīna. No tā viņus vairs nekas neizkustinās. Nav svarīgi... Šķīta, ka farizeji ir piespieduši Viņu no vienas puses un no otras. Tos mācekļus tas nesatrauca. Viņi vienalga turpināja doties taisni uz priekšu, jo viņi tam ticēja. Tad runāja Viņa balss.

159 Un tā, es varētu pateikt sekojošo. Reiz Viņa balss runās atkal. Atnāks zīme, un ko tā izdarīs? Lāodikejas zīmei ir jābūt tādai pašai, kāda tā bija toreiz. Pēdējās dienās uz mums runās balss. Un atcerieties, Lāodikejas zīme... Jēzus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi; un kad Viņš tika izlikts no draudzes tur Lāodikejas periodā, mēs ieraugām, ka Viņš atkal ir izlikts ārpusē.

160 Paskatieties, šī balss: “Ja kāds sadarbosies, ja kāds Mani ielaidīs iekšā, Es atnāksu un vakariņošu ar viņiem, bet viņi ar Mani. Es atnāksu, un Es būšu viņos.” Atrazdamies ārpus draudzes perioda aprindām, klauvēdams, cenšamies ienākt... “Ja kāds atvērs durvis un vienkārši nedaudz ar mani sadarbosies, Es atnāksu un vakariņošu ar viņiem. Es darīšu Sevi zināmu viņiem. Ja vien Es spēšu ienākt (kā viņi izdarīja tovakar Emausā, ceļā uz Emausu) ...ja vien Es spēšu ienākt, Es darīšu viņiem Sevi zināmu.”

Lūk, Bībele saka, ka tas notiks tādā veidā, un tieši tā tas ir.

161 “...vakariņošu, atklāšu Sevi viņiem. Es atklāšu, ka Es esmu tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Cilvēka Dēls tiks atklāts tajā dienā, kad viss baznīciskums un viss pārējais būs kļuvis par Sodomu un tamlīdzīgi. Es stāvēšu ārpusē. Taču Es klauvēšu, centīšos tikt iekšā.”

162 Un tā, vēlreiz, ja jūs varat noticēt īstenajai šīs stundas, kurā mēs dzīvojam, izpaušmei... Man nav laika, lai to visu izskatītu. Bet, ja jūs tagad varat saprast un ieraudzīt to patieso izpaušmi, ka Dievs rāda zīmi – bet zīmei ir bībeliska balss... Vai jūs saprotat? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.]

Lūgšim.

Kungs Jēzu, tikai viens vārds no Tevis tagad, apstiprinājums, ka tas ir pareizi. Debesu Tēvs, mēs saprotam, kādas būtu mūsu beigas, ja mūs atzītu par Taviem viltus lieciniekiem. Kur tad es dotos, Kungs? Kas ar mani notiktu? Kur būtu manas beigas, ja mani atzītu par viltus liecinieku vai es uzceltu māju uz salmiem vai plūstošajām smiltīm? Dievs, palīdzi mums, īstenajiem ticīgajiem, ja arī mums ir jāstāv vienatnē, stāvēt uz Vārda. Mēs redzam tavu zīmi, Kungs. Mēs redzam, ka teju teju kaut kas notiks. Mēs zinām, ka ir pēdējais laiks. Mēs zinām, ka mums tas ir apsolīts. Lūk, mēs spējam to ieraudzīt.

Atnāc, Kungs Jēzu. Tu neesi mainījies. Tu esi Jēzus šodien. Kad Tu spēsi panākt, lai kāds Tevi vienkārši ielūdz, lai Tu varētu ieiet, tad Tu atvērsi Sevi viņiem. Dāvā to, es lūdzu šodien, caur Jēzus Vārdu. Āmen.

164 Es esmu nedaudz aizkavējies, draugi. Es tikšu galā tajās desmit vai piecpadsmit minūtēs, kas mums ir atlikušas. Es izsaukšu nelielu lūgšanu rindu. Es nepievērsu uzmanību laikam.

165 Man ir pulkstenis, kuru es dabūju Šveicē, man to uzdāvināja. Es to uzvelku, un tas zvana, taču zvans... Šoreiz man tas nav līdzi. Es aizmirsu to paņemt. Lūk, reizēm tas man sajauc prātu. Es runāju pārāk ilgi. Piedodiet man. Es to izlabošu, varbūt rītvakar.

166 Lūgšanu kartiņas, kāda tur bija, kāds numurs? Kādas lūgšanu kartiņas viņš izdalīja? E, 1 līdz 100? Kādas mēs izsaucām pagājušajā reizē, vai kāds no brāļiem atceras? Viens, sākot no 1, pēc tam līdz 50 vai 25, vai kaut kā tā? Tātad 50. Tādā gadījumā šovakar sauksim no 75. Mēs izsaucām no 1, 25 un 50. Tagad sauksim no 75.

167 E75, kuram ir tā lūgšanu kartiņa? Paceliet savu roku. Lūgšanu kartiņa E75, paceliet savu

roku. Paskatieties uz savas kartiņas. Vai gribat teikt, ka tās šeit nav? Tad mēs sāksim ar kādu... Ak, piedodiet. Skaidrs. E75, labi, nāciet šurp, kundze, tieši šeit, 75. 76, 77, 78, 79, 80. Lai tie pieci pieceļas. Viens, divi, trīs, četri...viena cilvēka mums trūkst. Viens, divi, trīs, četri, lūk, piektais. Labi.

Labi, pieceļas 80 līdz 85; ar burtu "E", 80 līdz 85.

168 Un tā, atcerieties, ikviens, kuriem ir kartiņas, tiks izsaukts. Tikai neuztraucieties. Mēs to izdarīsim. 80 līdz 85. Labi. 85 līdz 90. Viens, divi, trīs, četri, pieci. E85 līdz 90: 85, 86, 87, 88, 89, 90. 90 līdz 100 ar burtu "E". Lai viņi pieceļas, atnāk uz šejieni.

169 Brāli Roj, palīdzi man viņus skaitīt un pārlicinies, vai viņi ir šeit, tikai brītiņu, kamēr es...

170 Lūk, skatieties. Dažiem no jums šeit nav lūgšanu kartiņu, un tomēr jūs esat slimi. Jums ir vajadzīgs Dieva dziedinošais spēks, Dieva dziedināšanas svētība. Ja tā tas ir, tad paceliet savu roku, sakiet: "Es vēlos, lai Dievs mani dziedina."

171 Labi, brāli Roj, lūdzu, aizej uz turieni un ātri palīdzi viņiem, lūdzu, jo mēs kavējamies. Aizej tur un palīdzi viņiem, lūdzu, patiešām ātri un...

172 [Kāds brālis saka: "Nebūtu slikti pateikt to spāniski."–Tulk.] Jā. Viņš grib pateikt to spāniski. [Kāds runā spāņu valodā: "No 90 līdz 100; 91, 92, 93, 94, 95, 96, līdz 100."] Jā, tu to pateici. Redziet, lūk nāk viens cilvēks, kas varbūt nebūtu atnācis. Saprotat?

173 Jūs varbūt brīnītos, kā tas notiek ārvalstīs. Kā reiz Āfrikā. Man tur stāvēja piecpadsmit tulki aptuveni divsimt tūkstošu cilvēku priekšā. Un es sacīju: "Jēzus Kristus, Dieva Dēls," un tas aizgāja tālāk pa *to* rindu un tālāk pa *šito* rindu, katrai ciltij. Un pēc tam tu atgriezies un tev ir jāatceras, ko tu sacīji. Un tas ir vienkārši citādāk. Ak vai! Taču es redzēju trīsdesmit tūkstošus iezemiešus viņu drānās, kas atdeva savu sirdi Jēzum Kristum, kuri sadauzīja savus elkus pret zemi, it kā būtu izcēlušies putekļu vētra. Labi.

174 [Kāds runā spāniski–Tulk.] Labi. Vai tur kāda trūkst vai vēl kaut kas tāds? Jā, lai pārlicinātos, tas ir labi, brāli.

Paklausieties, vai jūs kādreiz... Vai jūs pazīstat brāli Espinozu? ["Nē, es nepazīstu."] Viņa šeit nav.

175 Vai kāds pazīst brāli Espinozu, kalp... Viņš bija tas, kurš bija kopā ar mani tur Mehiko, kad tovasar tur no miroņiem uzcēlās tas mazulis. Es tikai gribēju... Jūs esat dzirdējuši to stāstu, protams. Tas bija uzņēmēju avīzē "Voice" un tā tālāk. Es tieši biju... Es gribētu vēl kaut kad turp aizbraukt. Ak, tik pazemīgi cilvēki, un viņi patiešām tic. Viņi bija... Saprotiet, draudze, kura ir tur, vienmēr kaut ko sola, viņi nekādi to nenasniegs. Taču šeit, Bībeles apsolījumā, mēs esam tajā; tas ir priekš mums, mēs to redzam. Un tas padara to reālu. Labi.

176 Un tā, lai tagad katrs no jums velta man nedalītu uzmanību, vismaz desmit minūtes.

177 Varbūt es esmu izsaucis pārāk daudzus. Es nezinu, varbūt es...es esmu rīkojies nepareizi. Labi, viņi tur viņus ir nedaudz pagriezuši. Labi, lai viņi visi tur stājas rindā, Billij, tieši tā, kā viņi tur ir. Un vienkārši sāksim, sāksim lūgšanu rindu. Nāciet šurp. Atrodiet viņiem vietu, lai viņi var šeit apsēsties, brāli Roj, vai kaut ko tādu. Tur zālē ir vieta. Man gribētos... Saprotiet, cilvēki skatās...

178 Saprotiet, ir viena lieta, ko darīt nedrīkst – nedrīkst pieļaut nemieru. Svētais Gars ir kautrs. Cik daudzi to zina? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.] Saprotiet, jums tagad ir jābūt padevīgiem.

179 Cik daudzi no jums ir bijuši sanāksmē un redzējuši, kā kaut kas pāriet no viena uz otru?

Protams, jūs esat redzējuši. Kā viņi zaudēja saprātu un sajuka prātā; krēsli lido visapkārt ēkā, kad tika izdzīti ļaunie gari. Dažus no viņiem paralizēja un vajadzēja iznest ārā no ēkas; viņi joprojām ir paralizēti. Daži nomira tieši tur, tieši tai vietā, kur stāvēja, nokrita miruši, tieši mūsu acu priekšā. Saprotiet, mēs nespēlējam draudzi. Tas ir Svētais Gars. Ticiet.

180 Reiz tur stāvēja viens cilvēks, mēģināja mani nohipnotizēt, tur Kanādā. Tur aiz Detroitas, kā to pilsētu sauc? [Kāds saka: “Edmontona.”–Tulk.] Nē, aiz Detroitas. [“Vindsora.”] Vindsora. Jā, viņš bija atbraucis uz turieni. Viņi bija apmācījuši viņu iet un hipnotizēt cilvēkus armijai, vai likt tiem riet kā suņiem un visu ko tādu. Un tas puisis tur sēdēja... Es visu laiku jutu kaut kādu dīvainu garu, un es viņu ievēroju. Un Svētais Gars sacīja: “Izsauc viņu.” Sacīja: “Velna dēls, kāpēc viņš ielika tavā sirdī atbraukt uz šejieni?” Tāpēc ka tu to izdarīji, viņi iznesīs tevi no šejienes.” Viņš joprojām ir paralizēts. Tas bija pirms kādiem divpadsmit gadiem. Viņi iznesa viņu ārā.

181 Dievs joprojām ir Dievs – tāds pats, pareizi, tāds pats. Viņš nekad nemainās. Ja vien mēs ticēsim. Tas ir viss, kas mums ir jādara, jātic.

Un tā, skatieties šurp un ticiet.

182 Un tā, ja Svētais Gars šovakar izdarīs – es nezinu, vai Viņš to izdarīs – bet, ja Viņš tagad atnāks, tad kāda veida zīmi mēs gaidām šodien? Kristus augšāmcelšanos, pierādījumu tam, ka Jēzus ir dzīvs mūsu vidū. Vai pareizi? Vai visi piekrīt? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Vai tad Bībelē...

183 Vai šobrīd pasaulē mums ir Sodomas zīme? Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Vai šodien pasaulē ir Noas zīme? Vai pareizi? [“Āmen.”] Vai ir tas viss pārējais? Un tā, ko Viņš sacīja, kas notiks šajā laikā? “Tajā dienā atklāsies cilvēka Dēls.” Vai pareizi?

Ko nozīmē “atklāsies”? Darīts zināms. Viss, kas tiek darīts zināms, ir atklāts. “Tajā dienā tiks darīts zināms cilvēka Dēls.” Un tā, ja Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi, vai tad Viņš neizdarīs to pašu, lai darītu Sevi zināmu? Cik daudzi no jums tam tic? Labi.

184 Un tā. Vai visi tagad ir nostājušies tur rindā? Lūk, draugi, es nezinu, vai mums izdosies tikt līdz viņiem visiem.

185 Es gribu, lai jūs visi esat ļoti uzmanīgi. Esiet cieņpilni, lūdzieties, ticiet. Un tā, lūdzu, saprotiet, jo īpaši tad, ja kaut kas negaidot no jums aizies. Nevajag visiem lēkt kājās un iet skatīties.

186 Pirms kādiem diviem mēnešiem vienā svētdienas rītā kaut kas notika, sātans darīja kaut ko, lai piesaistītu cilvēku uzmanību. Tur bija viens anglis, vārdā Veijs. Viņš dzīvoja pie maniem... Ja gribat zināt viņa adresi, mēs varam uzrakstīt un atsūtīt viņa magnetafona ierakstu no tās sanāksmes, no ārvalstīm. Un tas cilvēks briesmīgi sašuta par to, ko es sacīju. Un es paskatījos lejup un ieraudzīju, ka uz viņa ir briesmīgs gars.

187 Un man bija ar viņu privātas pārrunas. Es sacīju viņam, pateicu: “Mister Veij, tev ir sirds slimība.” Viņš pat par to sašuta. Es sacīju: “Tad kāpēc tu pie manis atnāci?”

Lūk, apmēram pēc mēneša viņš devās pie ārsta. Un ārsts sacīja: “Tev ar sirdi ir ļoti slikti.”

188 Tā ka torīt viņš atnāca uz sanāksmi, un kaut kas tika pateikts. Īstens karstgalvīgs anglis, jūs zināt, viņš bija sašutis par to. Viņa sieva, brīnišķīga norvēģu sieviete, medmāsa, viņa tur sēdēja viņam blakus. Un es kaut ko pateicu, bet viņš uzreiz par to sašuta, ziniet. Un, kad viņš to izdarīja... Viņi stāvēja kājās, un viņi dziedāja. Un, kad viņš to izdarīja, viņa galva atkrita uz aizmuguri, viņa acis pārgriezās, viņa seja kļuva ļoti tumši sarkana kā šis te galds. Viņš nokrita uz grīdas miris.

189 Nu, draudze sāka trokšņot, daudzi cilvēki blāva. Bet es sacīju: “Apsēdieties. Jūs esat

pietiekami labi audzināti. Jūs esat pietiekami labi audzināti.”

190 Un tad viņa sieva noliecās, sāka pārbaudīt viņa sirdi. Viņš bija miris. Viņa sāka kliegt. Un es sacīju: “Māsa, nedaudz uzgaidi, kamēr atnākšu no kanceles. Mēs nezinām, ko Tēvs...”

191 Un tā, es tur pienācu, viņš bija vienkārši sastindzis. Viņa acis...tā nebija izlikšanās. Viņa acis bija šādi izspiedušās, aizgriezušās. Es jutu ne vairāk sirdsdarbības kā šajā...

Viņa sacīja: “O-o!” Sāka kliegt. Viņa sāka...

192 Es sacīju: “Lūk, mēs nezinām, ko izdarīs debesu Tēvs.” Un es sacīju: “Varbūt Viņš to ir izdarījis ar kaut kādu nolūku.” Es sacīju: “Brālis Veijs bija sašutis.”

193 Viņa sacīja: “Viņš man pačukstēja, ka viņam izraisīja sašutumu tas, ko tu pateici.”

Un es sacīju: “Viņam nevajadzēja tā darīt.”

194 Es sacīju: “Debesu Tēvs, piedod brālim Veijam viņa kļūdu,” un es pasauca atpakaļ viņa garu.

195 Viņš sacīja: “Brāli Branham,” un te nu viņš bija, atkal dzīvs, kopā ar mums. Redzat? Nekļūstiet...

196 Ja kaut kas notiek, vienkārši esiet mierīgi, esiet mierīgi. Es esmu redzējis to notiekam tik daudzas reizes. Bet, ja draudze sāk taisīt traci, tad, saprotiet, jūs sarūgtināt Svēto Garu. Nu, ja jūs gribat slavēt Dievu par kaut ko, tas ir labi. Taču, kad visi lēkā un skatās *to, šito*, un cilvēki ceļas kājās un staigā apkārt, un sarunājas viens ar otru, tas vienkārši ir juceklis. Jūs... Pats Jēzus pat nevarēja cilvēkus dziedināt šādā atmosfērā. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Kad Viņš bija šeit, Viņš šādi izveda viņus ārpus pilsētas un uzlika viņiem Savas rokas, un lūdza par viņiem.

197 Un tā, lūk, šeit stāv šī kundze, viņa ir par mani jaunāka sieviete. Viņa izskatās vesela un stipra. Es viņu nepazīstu. Lūk, saprotiet, vakardienas draudze – Dieva apstiprinājuma zīme – uzlika viņai rokas, palūdza par viņu, atlaida viņu, skatījās, vai viņai ir ticība dziedināšanai. Lūk, kādā veidā Dievs to darīja. Taču tagad Viņš ir apsoliņis kaut ko citu, saprotiet: Vārdu, apsoliņumu šodienai. Es esmu pārliecināts, ka jūs saprotat, ko es gribu pateikt.

198 (Un tā, man šeit notiek kaut kāda pārkārtošanās. [Brālis Branhams sakārto mikrofonu–Tulk.] Man šķiet, ka šādi ir labāk.)

199 Un tā, ja šī kundze... Es viņu nepazīstu, bet Svētais Gars viņu pazīst.

200 Lūk, šeit ir precīza Bībeliska aina, panorāma. Ja vien jūs kādreiz esat tur bijuši, gluži kā viņa... Tā aka joprojām tur ir, un tur augšā aug vīnogas.

Jēzus satika kādu sievieti, un Viņš pateica viņai, kāda bija viņas problēma, un viņa saprata, ka tā bija tā laika zīme, ka tur bija Mesija. Vai pareizi? [Sanāksme saka: “Āmen.”–Tulk.] Viņa to saprata.

201 Nu, ja Viņš ir tas pats šodien un ir apsoliņis atklāt Sevi kā tādu pašu, tad tai atkal ir jābūt Viņa zīmei.

202 Lūk, es ceru, ka visi to saprot. Es negribu pateikt, ka tas esmu es, vai arī es negribu pateikt, ka tie ir mani brāļi no šejienes vai kāds cilvēks tur ārā. Es gribu pateikt, ka tas ir Jēzus – Kristus, Dieva svaidīts, saprotiet. Viņš nomira, lai panāktu to, ka Viņa kalpošana tiktu turpināta caur Viņa draudzi, kas atzīst Viņa Vārdu. Tas nenožīmē, ka tas ir izdarījis man kaut ko atšķirīgu no tā, ko tas

dara kādam no šiem vīriem, it nemaz, vai kādam citam. Mēs visi esam grēcinieki, izglābti caur žēlastību.

203 Bet tas ir Viņa apsolījums! Viņš apsolīja to izdarīt. Un tieši tāpēc es tagad stāvu šeit, jo Viņš to apsolīja un Viņš sacīja: “Ejiet, dariet to.” Tāpēc tas...tur nav baiļu.

Un tā, kundze, es gribu, lai tu kādu brītiņu uz mani paskaties.

204 Mācīšana un sludināšana... Parasti, lūk, kad man bija visveiksmīgākās sanāksmes, ar atpazīšanu un tā tālāk – kad mēdza sludināt menedžeris, misters Baksters, un pārējie sludināja kādu laiku. Bet man bija tikai jāiznāk uz platformas, jāiziet pa tiešo no istabas, no vietas, kur es lūdzos, jāiziet uzreiz ārā, un lūgšanu rinda viņiem jau bija izveidota. Es uzreiz ķēros klāt, saprotiet. Taču, lūk, tev atkal ir jāmaina virziens.

205 Sludināšana ir dāvana, iedvesmota sludināšana, saprotiet.

Bet dāvanas... Daži ir apustuļi, daži ir pravieši, daži ir skolotāji, daži ir gani, daži ir evaņģēlisti – tās ir dāvanas, kas ir draudzē, saprotiet. Bet apustuļi, mums var būt vairāk kā viens, kā Pāvils vai kāds no tiem. Lūk, kamēr vien ir apustuļi, ir jābūt pravietim. Kamēr vien ir pravietis, ir jābūt evaņģēlistam. Kāpēc gan kalpotāji saka, ka ir draudzes gani un evaņģēlisti, bet nekādu praviešu nav, saprotat? Tas nozīmē paņemt tikai to, ko gribas tev, likt Tam pateikt kaut ko, ko Tas nesaka. Taču Dievs Savu Vārdu izskaidro Pats. Viņš pasaka, vai tas ir pareizi.

206 Un tā, ja Svētais Gars atklās man kaut ko, ko tu esi izdarījusi vai kas tu esi, vai vienalga... Es nevaru... Es nezinu, saprotiet. Tas ir gluži kā sapnis. Tu kaut ko redzi. Tas vienkārši atgriežas un lai ko es teiktu...

207 Es saku to, ko es redzu, saprotiet. Un tādējādi tā ir zīme, saprotiet, un tai zīmei ir balss. Zīme ir tas, ko tas dara; balss ir tas, ko tas saka. Tātad, ja tā ir taisnība, un tā visa ir taisnība, tad tam, ko es šeit sludinu par šo Vārdu, ir jābūt taisnībai, jo tas ir aicinājuma apstiprinājums. Lūk, vai tad tas nav pierādīts ar Bībeli? Un tā, vai klausītāji tam ticēs no visas sirds? [Sanāksme saka: “Āmen.” – Tulk.] Lūk, tas ir tas, ko tas saka.

208 Un tā, es nepazīstu šo sievieti. Lūk, mana paceltā roka, un šeit stāv Dieva Vārds un šeit sēž kalpotāji, redziet, es nepazīstu šo sievieti. Es nekad dzīvē neesmu viņu redzējis, cik nu es zinu, un mēs viens otram esam svešinieki. Es to nekādi nevaru uzzināt. Ja tas ir pareizi, vienkārši, lai cilvēki zinātu, pacel savu roku, lai cilvēki redzētu.

Lūk, vai mēs varētu kā tie cilvēki Ziharā...

209 Tagad paskaties uz mani, ja... Es ar to domāju kā Pēteris un Jānis, kad viņi gāja cauri vārtiem, sauktiem par Krāšņajiem. Tagad skatieties.

210 Redziet, Jēzus piesaistīja viņas uzmanību. Saprotat? Viņš zināja, ka Viņam bija turp jāiet. Tēvs veda Viņu uz turieni, taču Viņš nezināja... Turp atnāca sieviete, un Viņš nodomāja, ka tam ir jābūt tam. Saprotat? Un tad Viņš runāja ar viņu tik ilgi, līdz Viņš noskaidroja, kāda bija viņas problēma, un Viņš pateica viņai.

211 Tieši to es daru šobrīd. Es ņemu sevi malā, lai varētu runāt Viņš.

Un tā. Jā, es varu jums pateikt, kas tai sievietei kait, caur Dieva žēlastību.

212 Viņas kaite, viņai ir audzēji, un tie audzēji atrodas zarnās. [Māsa saka: “Jā.” – Tulk.] Pilnīgi pareizi. Vai tu tici, ka Viņš to dziedinās un padarīs to veselu? Vai tu tam tici? Ir arī vēl kāds, par kuru tu lūdz, vai pareizi? Vai tu tici, ka Viņš dziedinās viņa acis un padarīs viņu veselu, tavu dēliņu?

Saprotiet, vienkārši runāju to, lai to salauztu, saprotiet. Labi. Tagad ejiet, ticot.

213 Sākumā viņa to neuztvēra, jo viņa turēja to savā prātā. Es redzēju gaismu, kas atkal un atkal uzplaiksnāja uz viņas, tādā veidā, jo viņa lūdzās par kaut ko citu. Un, lai kas tas arī bija, tas tika parādīts.

214 Saprotiet, ja vien jūs ticēsiet! Ak, ja vien varētu to izskaidrot! Tagad tam būtu jāliek katram cilvēkam šeit... Tikai tā viena cilvēka dēļ katram cilvēkam šeit uzreiz bija jānotic. Vai pareizi? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

215 Sveicināti. Lūk, arī mēs viens otru nepazīstam, tā man šķiet. [Māsa saka: "Pareizi."–Tulk.] Mēs neesam pazīstami. Man par tevi nav ne mazākā priekšstata, kas tu esi, no kurienes tu esi vai vēl kaut ko par tevi. Taču Dievs tevi pazīst. Un tā, ja Viņš man atklās, kāda ir tava problēma, vai tu noticēsi, ka es esmu Viņa kalps? ["Āmen."]

Un tā, esiet tik mierīgi, cik vien iespējams.

216 Un tā, jā, tu ciet no augsta asinsspiediena, pareizi, kuru ir izraisījis nervozais stāvoklis, kas paaugstina tavu asinsspiedienu. Un tu ļoti ātri nogursti, bieži. Ļoti labs cilvēks, saprotiet. Saprotat? Nevis kaut kas nepastāvīgs: viņa tic, viņa patiešām tic, un es esmu par to ļoti pateicīgs. [Es lūdzos par stiprinājumu, brāli Branham."–Tulk.]

217 Un klau, starp citu, tu esi ļoti jauks cilvēks, tev ir ļoti slima ģimene. Tavs vīrs arī ir slims. [Māsa saka: "Jā."–Tulk.] Arī viņam ir augsts asinsspiediens. ["Jā."] Vēl viņam ir sirds slimība. ["Pareizi."] Tev ir dēls, un viņam ir slima sirds. Un vēl tev ir kāds, par ko tu esi norūpējusies. ["Jā."] Tur ir kaut kas tumšs. Tas puisis ir aizēnots. Viņš ir dzērājs; viņš ir alkoholiķis. Tā ir taisnība. Vai pareizi? Vienkārši turpini savu ceļu; viss ir kārtībā. Tagad tici. Vienkārši turpini savu ceļu, Lūk, es ticu, ka ar viņu viss būs kārtībā. Tici.

218 "Ja varat ticēt, viss ir iespējams tam, kas tic." Ja varat ticēt, ka tas, ko ir pateicis Dievs, ir patiesība, tas visu atrisinās. Vai tad jūs neticat, ka tas ir pareizi? Vai tā ir patiesība? Vai tas ir tas, ko Viņš pateica? Viņš deva solījumu. Un tā, ja Viņš deva solījumu, tas visu atrisina. Viņš sacīja: "Ja varat ticēt, viss ir iespējams."

219 Un tā, jūs domājat, ka tiem cilvēkiem ir jābūt... Lai to saņemtu, viņiem nav jāstāv uz platformas, saprotiet. Viņiem nav jāatrodas šeit, it nemaz.

220 Viņai tur ir vienkārši brīnišķīgs laiks.

Kā ar jums tur auditorijā? Vai jūs ticat no visas sirds, ikviens no jums? [Sanāksme saka: "Āmen."–Tulk.]

221 Tā kundze, kas sēž, lūk, šeit un skatās uz mani, lūk, tur. Viņa cieš no sirds kaites; brūnā kleitā, ar tumšiem matiem, ar brillēm, tev ir sirds slimība. Tikko kā tas tika pateikts par to sievieti, kaut kas pār tevi nonāca. Tā tas ir. Tu tagad neesi man blakus, bet tu Kaut Kam pieskāries, vai ne? Vai tagad tu tici no visas sirds? Ja tu...pacel roku, ja tā ir taisnība. Labi.

222 Lūk, vai tu varētu izdarīt man pakalpojumu? Tā kundze, kas sēž tev blakus, kura tur ir pacēlusi savu roku, viņa cieš no augsta asinsspiediena. Un, ja viņa ticēs no visas sirds, tas atstās arī viņu. Ja tā ir taisnība, tad pacel roku. Labi.

223 Un tā, pasakiet man, kam viņas pieskārs...kam viņas pieskārs? [Sanāksme saka: "Jēzum."–Tulk.]

224 Vai jūs ticat, ka Dievs var dziedināt sirds slimību arī tiem, kuri tur sēž un lūdzas? Vai jūs

ticat, ka Viņš dziedinās jūsu sirdi? Viņš dziedinās, ja tu Viņam ļausi. Viņš to jau ir izdarījis, ja vien tu ticēsi tam, taču no sākuma tev tam ir jātic.

225 Jums tam ir jātic. Jums obligāti ir tam jātic, jo tas ir vienīgais veids, kādā Dievs var dziedināt. Vai jūs ticat tam no visas sirds? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

226 Tā kundze, kas sēž, lūk, tur, tumšajā kleitā, kaut kas nav kārtībā ar viņas kaklu. Vai tu tici, ka Dievs padarīs to veselu, kundze? Sprotiet, jums nav obligāti jāstāv šeit uz platformas. Sprotat?

227 Lūk, skatieties, tikko kā tā gaisma no viņas aizgāja, tā uzreiz atgriezās; tā kundze, kas sēž viņai aiz muguras, sāka raudāt. Kundze, kas sēž aiz viņas, sāka gauži raudāt. Kas tas bija? Pār viņu nonāca tāda patiešām neparasta sajūta. Ja tā ir taisnība, kundze, kas sēdi uzreiz aiz viņas, pacel savu roku. Tā ir taisnība. Pār viņu nonāca patiešām neparasta sajūta. Un iemesls, kāpēc tas tā notika: jo Viņš grib dziedināt tevi no tās kuņģa slimības un padarīt tevi veselu. Vai tu tici, ka Viņš to izdarīs? Āmen.

Sprotiet, ja vien jūs ticēsiet... Vienkārši ticiet.

228 Tas vīrietis, kas sēž, lūk, tur, skatās uz mani ar lielu ziņkārību, viņam ir reimatisms – sēž, lūk, tur uz krēsla malīņas, tur. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tevi no reimatisma un padarīs tevi veselu? Ja tu tam ticēsi, Dievs padarīs tevi veselu. Ja jūs ticēsiet...

229 Vai redzat, ka Viņš ir pilnīgi tas pats vakar, šodien un mūžīgi? Vai tad jūs nevarat noticēt tam ar visu savu...?

230 Kā būtu, ja es tev neko nepateiktu? Tu zini, kas ar tevi nav kārtībā. Kā būtu, ja es neko nepateiktu un vienkārši ļautu tev iet cauri, vai tu ticētu tam no visas sirds? Es ticu, ka tu esi dziedināts, stāvot tur, kur stāvi. Lūk, vienkārši ej, tici tam. Ej, tagad tici tam no visas sirds.

231 Vai tu tici, ka Dievs tevi dziedina un dziedinās arī tavu tēvu, un jūs abi būsi veseli? Vai tici, ka viņš ar to sirdsslimību iznāks no slimnīcas? Vai tu tam tici?

232 Sprotiet, ja vien jūs ticēsiet. Tas ir viss, kas jums ir jādara. Sprotat? Vai tad jūs neredzat, ka tas ir Viņš? [Sanāksme saka: “Āmen.”—Tulk.]

233 Sveicināti, kundze. Tikai brītiņu paskaties uz mani. Tev ir vājums. Tā tas ir. Arī tava māte ir slima, šeit, vai pareizi? [Māsa saka: “Jā.”—Tulk.] Viņai ir sirds slimība. Vai tu tici, ka Dievs dziedinās tavu māti no sirdsslimības? Paklau, starp citu, tikai brītiņu. Arī tavs vīrs saņem dziedināšanu no tās kuņģa slimības. Paklau, tikai brītiņu. Tavai meitai kaut kas nav kārtībā ar kaklu. Vai tu tici, ka Viņš dziedinās arī to? [“Jā.”] Jā, tavam mazdēlam ir gīboņa lēkmes, tāda kā samaņas zaudēšana, mazulim. Vai tu tici, ka arī tas ir dziedināts? Labi.

234 Aleluja! Ko mēs darām? Kam mēs ticam? Vai jūs esat gatavi Viņam noticēt?

235 Tādā gadījumā piecelsimies kājās, kamēr Viņš nonāk, Svētais Gars. Piecelieties un slavējiet Viņu, un ticiet Viņam tieši tagad, ikviens no jums. Es pasludinu, ka Svētais Gars atrodas šeit. Bībele ir piepildījies. Un Kunga Jēzus Kristus Vārdā, lai katrs no jums tagad Viņu slavē, un jūs tiksiet dziedināti. Āmen.

ZĪMES BALSS

(The Voice of The Sign)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja piektdienas vakarā 1964. gada 14. februārī Tularē, Kalifornijas štatā, ASV. Ieraksts ar numuru 64-0214 ilgst 1 stundu un 28 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2021. gadā.